

ੴ

ਤਿਨੰਦ੍ਰ ਸਾਹੀਬ੍

ਅਧਾਯ੍ ਤਮ੍ ਕਠ ਵਾਪੁ ਪਰ੍ ਯਾਨੰ

ਤਾਨੁਗੁ ਅਨੁਵਾਦੰ

వోషయ సూచిక

ఆనంద్ సాహిబ్ -----	1
ప్రార్థన -----	24
ప్రయాణం కోసం తత్వశాస్త్రం -----	29
తలపాగా యొక్క ప్రపాముఖ్య త -----	31
మహిళల పాత్ర -----	33
మీ ప్రయాణంలో నప్రత కీలక సారంశం -----	37

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher: SikhBookClub.com

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ

ਰਾਗ ਰਾಂਕਲੀ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੂਵ, ਆਨੰਦ ~ ਸੰਤੋਖ ਪਾਟ:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਤ੍ਯ ਦੋਵੁਡੁ, ਸਤ੍ਯ ਗੁਰੂਵੁ ਕ੍ਰਪਚੋਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਛਾਡੁ:

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥

ਏ ਮਾ ਅਮ੍ਰ, ਨੋਨੁ ਸਤ੍ਯ ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਾਨੁ ਕਾਬਛੀ ਨਾਨੋ ਆਨੰਦਸ੍ਠਿਤਿ
ਬਾਗਾ ਪੇਰਿਗਿੰਦਿ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥

ਸਤ੍ਯ ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਤਰ੍ਵਾਤ, ਨਾ ਮਨਸੁਲੋ ਸੰਤੋਖਕਰਮੈਨ ਸ਼੍ਰਾਵ੍ਯਤ
ਕੰਪਿਸੁਨੁਨੁ ਟੁਗਾ ਨੋਨੁ ਸਹਾਜਮੈਨ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸਮਤੁਲ੍ਯਤ ਸ੍ਠਿਤਿਲੋ
ਛੰਨਾਨੁ.

ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥

ਅਭਰਠਮੁ ਵੰਠੀ ਸੰਗੀਤ ਚਰ੍ਯਲੁ ਵਾਠੀ ਅਦ੍ਭੁਤ-ਵੰਠੀ ਭਾਰ੍ਯਲਠੋ ਕਲਿਸਿ ਦੋਵੁਨਿ
ਪਾਟਲਨਿ ਪਾਡਟਾਨਿਕਿ ਵਚ੍ਚਿਨਟੁ ਕਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਸਬਦੇ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਮਨਸੁਲੋ ਪ੍ਰਤਿਸ਼੍ਠਿਤਮੈ, ਪੁਰ੍ਰਿਗਾ ਆਨੰਦਿੰਚਿਨ ਵਾਰਿਠੋ ਪਾਟੁ ਦੋਵੁਨਿ
ਪਾਟਲਨਿ ਪਾਡੁਕੁੰਦਾ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਨੋਨੁ ਸਤ੍ਯ ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਕਲਿਸਾਨੁ ਕਾਬਛੀ ਨੋਨੁ ਆਨੰਦੰਲੋ ਛੰਨਾਨੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕੁ
ਚੋਪਾਰੁ. ॥ 1॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਏ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਏਲ੍ਲਪੁਡਾ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨਿੰਚਬਡਿੰਦਿਗਾ ਛੰਡੰਡਿ.

ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥

ਏ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੋਵੁਨਿਪੈ ਦ੍ਰੁਸ਼੍ਠਿ ਕੇਂਦ੍ਰਿੰਕਰਿੰਚੰਡਿ; ਅਤਡੁ ਅਨਿ ਦੁਃਖਾਲਨੁ
ਨਿਰ੍ਰੁਲਿਸ਼ਾਡੁ.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥

ਅਤਡੁ ਏਲ੍ਲਪੁਡਾ ਮੀਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੋਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਅਨਿ ਪਨੁਲਨੁ ਪੁਰ੍ਰਿ
ਚੋਸ਼ਾਡੁ.

ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥

ప్రతిపని చేయగల సామర్థ్యం ఉన్న ఆ గురుదేవుణ్ణి మీ మనస్సు నుండి ఎందుకు విడిచిపెట్టుకుంటారు?

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥

నానక్ ఇలా అంటున్నాడు: ఓ' నా మనసా, ఎల్లప్పుడూ దేవునిపై దృష్టి కేంద్రీకరిస్తుంది. || 2||

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥

ఓ నిత్య దేవుడా, మీ ఖగోళ గృహమందు లేనిది ఏముంది?

ਘਰਿ ਤ ਤੇరੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥

ప్రతిదీ మీ నియంత్రణలో ఉంది, కానీ ఆ వ్యక్తి మాత్రమే మీరు మీకు మీరు ఇచ్చే వ్యక్తిని అందుకుంటారు.

ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥

అప్పుడు, అతను ఎల్లప్పుడూ మీ ప్రశంసలను పాడతాడు, మరియు మీ పేరును మనస్సులో పొందుపరుస్తుంది.

ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥

పాబాద్ యొక్క దివ్య శ్రావ్యత నామాన్ని నివసించే మనస్సులో కంపిస్తుంది.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥

నానక్, ఓ' సత్య గురువా, మీ దగ్గర లేనిది ఏమైనా ఉందా? || 3||

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੇ ॥

శాశ్వత మైన నామం మాత్రమే నా మద్దతు.

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥

నిజమైన పేరు నా దురాశను తొలగించిన నా ఏకైక మద్దతు.

ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥

శాంతి మరియు ప్రశాంతతను తీసుకువచ్చిన నామం నా హృదయంలో శాశ్వతమైనది మరియు ఇది నా కోరికలన్నింటినీ నెరవేర్చింది.

ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥

ਅటుਵంటੀ ਮਹਿਮਾ ਮਰਿਯੁ ਗੋਪ੍ਰਤਨਾਨਿ ਕਲਿਗਿ ਛਾਨੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨੋਨੁ ਵਪੁਠੀਕੀ ਅੰਕੀਤੰ ਅਵੁਠਾਨੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥

ਨਾਨਕੁ ਇਲਾ ਅੰਟਾਡੁ: ਓ ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ ਵੀਨੰਡੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਮੀ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪੋਂਦੁਪਰਚੰਡੀ.

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੇ ॥੪॥

ਨਿਤ੍ਰ ਨਾਮੰ ਨਾ ਜੀਵਿਠਾਨੀਕੀ ਮਠੁਠੁ. ॥ 4॥

ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਰੀ ॥

ਓ ਓਸ਼ੀਰ੍ਵਦਿੰਚਬਡੀਨ ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਅਕ੍ਕੁਡ ਐਦੁ ਪ੍ਰਾਠਮਿਕ ਸਭਾਨੁ ਕੰਪਿਸੁਨੁਨੁਠੁ ਅਨਿਪਿਸੁਨੁਦੀ.

ਘਰਿ ਸਭਾਰੀ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਓ ਓਸ਼ੀਰ੍ਵਦਿੰਚਬਡੀਨ ਹ੍ਰਾਦਯੰ, ਦੀਨੀਲੋ ਮੀਰੁ ਮੀ ਸਕੀਨੀ ਨਾਟਾਰੁ, ਦੁਵਿਕ ਸੰਗੀਤੰ ਨਿਰੰਤਰੰ ਪੇ ਚੋਯੁਬਡੁਠੁਦਨੀ ਭਾਵਿਸੁਠੁ.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥

ਮੀਰੁ ਓ ਵ੍ਰਕੀ ਯੋਕੁ ਮੋਠੁੰ ਐਦੁ ਰਾਕੁਸੁਲਨੁ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਨੁਬੰਠੰ ਮਰਿਯੁ ਅਹਾੰ) ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਲੋਕੀ ਠੋਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੀ ਮਰਠ ਭਯਾਨੀ ਠੋਲਗਿੰਚਾਰੁ.

ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥

ਓ ਪ੍ਰਯਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਪੇ ਦੁਠੁਠੁ ਪੇਠੁਠੁ, ਵਾਰੀ ਵਿਠੀਲੋ ਮੀਰੁ ਮੋਦੁਠੀ ਨੁੰਡੀ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ ਓਸ਼ੀਰ੍ਵਾਦਾਲਨੁ ਓੰਚਾਰੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥

ਨਿਰੰਤਰ ਦੁਵ ਸੰਗੀਤੰ ਯੋਕੁ ਸ਼੍ਰਾਵ੍ਰਠੁ ਪੇ ਅਵੁਠੁਨੁਠੁ ਓ ਮਨਸੁਲੋ ਸ਼ਾਂਠੀ ਪ੍ਰਬਲੰਗਾ ਓੰਠੁੰਦਨੀ ਨਾਨਕੁ ਚੋਪਾਰੁ. ॥ 5॥

ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਠੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਪਠੁ ਨਿਯਮੇਨ ਕੋਰਿਕ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਓ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ ਪੁਰੀਗਾ ਨਿਸੁਪਹਾਯੰਗਾ ਓੰਦੀ.

ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਕੋਸੰ ਨਿਜਮੈਨ ਕੋਰਿਕ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਏ ਨਿਸ੍ਸਹਾਯੁ ਸਰੀਰੰ ਏਮਿ ਚੇਯਗਲਦੁ?

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੇਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥

ਏ' ਵਿਸ਼ਾਨਿਕੀ ਗੁਰੁਵਾ, ਮੀਰੁ ਤਪੁ ਮਰੋਵਰੁ ਸਰ੍ਵਸ਼ਕ੍ਰੀਮੰਤੁਲੁ ਕਾਦੁ; ਦਯਚੇਸੀ
ਦਯ ਚੁਪੰਡੀ.

ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥

ਮੀਰੁ ਤਪੁ ਏ ਸਰੀਰਾਨਿਕੀ ਵੇਰੇ ਮਧੁਤੁ ਲੇਦੁ, ਈਦਿ ਗੁਰੁ ਵਾਕ੍ਯਾਨਿਕੀ ਕਠੁਬਡੀ
ਊਂਡਠੰ ਢ੍ਵਾਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥

ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨੀ ਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਏ ਨਿਸ੍ਸਹਾਯੁ ਸਰੀਰੰ ਏਮਿ ਚੇਯਗਲਦੁ?

॥ 6॥

ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੇ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥

ਪ੍ਰਠਿ ਏਕ੍ਕਰੁ ਆਨੰਦੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਠੁਡਠਾਰੁ; ਕਾਨੀ ਆਨੰਦੰ ਗੁਰੁਵੁ ਢ੍ਵਾਰਾ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠੇਲੁਸੁੰਦਿ.

ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥

ਏ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਮਿਤ੍ਰੁਲਾਰਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਕ੍ਰੁਪਨੁ ਚੁਪਿੰਚਿਨਪੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ,
ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਨਿਜਮੈਨ ਆਨੰਦੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਕ੍ਰੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁ, ਤਨ ਅਨਿ ਰਕਾਲ ਤਨ ਅਠਕੁਵਲਨੁ ਨਾਸਨੰ
ਚੇਸੀ, ਅਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਝਾਨਾਨਿ ਨਯੰ ਚੇਸੁ ਆਸ਼ੀਰ੍ਵਦਿਸੁਡੁ.

ਅੰਦਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੇਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ਲੋਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਯਾਲ ਪਠੁ ਅਨੁਬੰਧਾਨਿ ਨਿਰੁਮਲਿੰਚੈ ਵਾਰੁ, ਵਾਰਿ
ਝੀਵਿਠਾਨਿ ਨਿਤ੍ਯ ਦੇਵੁਡੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚਾਡੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥

ਈਦਿ ਨਿਜਮੈਨ ਆਨੰਦੰ ਅਨਿ, ਏ ਰਕਮੈਨ ਆਨੰਦਾਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਢ੍ਵਾਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਠੇਲੁਸੁਕੋਗਲਮਨਿ ਨਾਨਕ ਚੇਪਾਰੁ. ॥ 7॥

ਬਾਬਾ ਜਿਸ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਓ ਨਾ ਭਗਵੰਤੁਡਾ, ਨੀਵੁ ਏਵਰੀਕੀਅਯਿਠੇ ਨੀ ਪਰਮਾਨੰਦਾਨਿੰਨੀ ਇਸ਼੍ਟਾਵੋ ਅਤਨੀਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅੰਦੁਤੁੰਦੀ.

ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੇ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਆਯਨ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਏ ਦਿਵ੍ਯਾਨੰਦਾਨਿੰਨੀ ਪੋਂਦਗਲਡੁ, ਮੀਰੁ ਏਵਰੀਕਯਿਠੇ ਦਾਨਿਨੀ ਇਸ਼੍ਟਾਰੋ; ਲੋਕਘੋਠੇ ਨਿਸ੍ਪਹਾਯਜੀਵੁਲੁ ਏੰ ਚੇਯਗਲਵੁ?

ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਸੰਦੇਹਾਸ੍ਪਦਮੈਨ, ਪਦੀ ਦਿਕੁਲ੍ਲੋਂ ਭ੍ਰਮਿਸ੍ਤ੍ਰਾ ਊਂਟਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਇਤਰੁਲੁ ਊਂਨਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਇਤਰੁਲੁ ਨਾਮੰ ਜਤਚੇਯਡੰ ਦ੍ਵਾਰਾ ਮੀਰੁ ਵਾਰੀ ਜੀਵਿਠਾਨਿੰਨੀ ਸਰੀਦਿਠੁਠਾਰੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਾਂ ਵਲੁ, ਵਾਰੀ ਮਨਸੁ ਅਪਰਿਪ੍ਰਾਰ੍ਠਮਵੁਤੁੰਦੀ, ਏਵਰੀਕੁਠੇ ਮੀ ਸੰਕਲ੍ਪਾਨੀਕੀ ਆਨੰਦਦਾਯਕੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥

ਨਾਨਕੁ ਇਲਾ ਅਨ੍ਨਾਰੁ: ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਏਵਰੀਕੁਠੇ ਏ ਦਿਵ੍ਯਾਨੰਦਾਨਿੰਨੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿਸ਼੍ਟਾਰੋ ਅਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਏ ਆਨੰਦ ਬਹੁਮਤਿਨੀ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 8॥

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੇ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ਵਰ੍ਠਿੰਚਲੇਨੀ ਦੇਵੁਨੀ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲਨੁ ਗੁਰਿੰਚੀ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਠਾੰ.

ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥

ਵਰ੍ਠਿੰਚਲੇਨੀ ਆ ਭਗਵੰਤੁਡੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮਨੰ ਮਾਠ੍ਲਾਡੁਕੁੰਦਾੰ, ਆਯਨ ਸਾਝਾਠ੍ਕਾਰੰ ਪੋਂਦਗਲ ਮਾਰ੍ਗੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿਠਾੰ.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥

ਮਨ ਷ਰੀਰਾਨਿੰਨੀ, ਮਨਸੁਨੁ, ਸੰਪਦਨੁ, ਸਮਸ਼੍ਟਾਨਿੰਨੀ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅਪ੍ਪਗਿੰਚੀ, ਆਯਨ ਆਝਕੁ ਲੋਬਡਡੰ ਦ੍ਵਾਰਾ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਸਾਝਾਠ੍ਕਰਿੰਚਵਚੁ.

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੁ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ਓ ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਆਝਨੁ ਪਾਟਿੰਚੀ, ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ

ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥

ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ, ਵਿਨੰਡੀ ਓ ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ਅਨਿਰਵਚਨੀਯਮੁਨਿ ਦੋਵੁਨਿ ਯੋਕੁ
ਸੰਧੁਣਾਲਨੁ ਸੁਤਿਬਿੰਬਿਸੁੰਦਿ. ॥ 9॥

ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਓ ਨਾ ਚੰਚਲਮੁਨਿ ਮਨਸਾ, ਠੇਲਿਵਿ ਦਵਾਰਾ, ਇੰਤਵਰਕੁ ਭਗਵੰਤੁਡਿਨਿ ਏਵਰੁ
ਗੁਰੁਪਿੰਚਲੈਦੁ.

ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਵਿਨੁ, ਏਵਰੁ ਠੇਲਿਵਿਠੋ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਸਾਕੁਤੁਕੁਰਿੰਚਲੈਦੁ.

ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

ਓ ਮਾਯੁ ਏੰਤ ਮਨੋਹਾਰਮੁਨਿਦਿ; ਪੁਰੁ ਸੰਦੋਹੋਸੁਦੰਲੋ ਊੰਦਿ

ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥

ਓ ਮਨੋਹਾਰਮੁਨਿ ਮਾਯੁ ਨੁ ਅਦੋ ਦੋਵੁਡੁ ਸੁਠਿੰਚਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਕੂਡਾ ਓ
ਮੋਸਪੁ ਮਾਯੁਨੁ ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਕਲਿੰਚਾਡੁ.

ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥

ਮਾਯੁਠੋ ਇੰਤ ਮਧੁਰਾਨੁਬੰਧੰ ਕਲਿਗਚੋਸਿਨ ਭਗਵੰਤੁਨਿਕਿ ਨੋਨੁ ਨਨੁ
ਅੰਕਿਤਮਿਸੁੰਨਾਨੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥

ਨਾਨਕੁ ਅਨਾਡੁ, ਓ ਨਾ ਮੰਚਿ ਬੁਠਿ, ਨੀ ਚੇਤ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਏਵਰੁ ਇਪੁਟਿਵਰਕੁ
ਸਾਕੁਤੁਕੁਰਿੰਚਲੈਦੁ. ॥ 10॥

ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਮਨਸਾ, ਏਲੁਪੁਡੁ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਭਕਿਠੋ ਨਿਠੁਮੁਨਿ ਦੋਵੁਡਿਨਿ
ਗੁਰੁਪੇਠੁਕੋ.

ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

ਮੀਰੁ ਚੂਸੁੰਨੁ ਮੀ ਓ ਕੁਟੁੰਬੰ ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ ਮੀਠੋ ਕਲਿਸਿ ਰਾਦੁ.

ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

ਚਿਵਰਿਕੀ ਮੀਵੇੰਟ ਰਾਨਿ ਦਾਨਿਠੋ ਮੀਰੁ ਏੰਦੁਕੁ ਮਾਨਸਿਕੰਗਾ ਮਿਮੁਲੁ
ਜਿਠਚੋਕੁੰਟੁੰਨਾਰੁ?

ਐਸਾ ਕੰਮ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥

ਅਲਾంటੀ ਪਨੀ ಎప్పటికీ చేయకండి, చివరికి మీరు పశ్చాత్తాపం పడాల్సివస్తుంది.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

సత్య గురువు బోధనలను వినండి, అది మీతో ఎప్పటికీ నిలిచి ఉంటుంది.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥

నానక్ ఇలా అన్నారు, ఓ నా ప్రിയమైన మనసా, ఎల్లప్పుడూ నిత్యదేవున్ని ప్రేమపూర్వకమైన మనస్సుతో గుర్తుంచుకో. || 11||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ఓ, అస్పష్టమైన, అనూహ్యమైన దేవుడా, నీ పరిమితిని ఎవరూ కనుగొనలేదు.

ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥

అవును, ఎవరూ నీ పరిమితులను కనుగొనలేదు కేవలం నీ గురించి నీకు మాత్రమే తెలుసు.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥

సకల జీవులు, ప్రాణులు నీవు చెప్పినట్టే ఆడుతాయి; ఎవరైనా నిన్ను ఎలా వర్ణించగలరు?

ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ఈ ప్రపంచాన్ని సృష్టించినది నువ్వే, ప్రతి జీవి ద్వారా మాట్లాడేది నువ్వే, వారి బాగోగులు చూసుకునేది కూడా నువ్వే.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥

నానక్ ఇలా అన్నారు, ఓ భగవంతుడా! మీరు ఎల్లప్పుడూ అపారమయినవారు మరియు మీ ధర్మాల పరిమితిని ఎవ్వరూ కనిపెట్టలేరు. || 12||

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

దేవదూతలు, మునులు అమృతాన్ని అన్వేషిస్తారు, కానీ ఈ అమృతం గురువు ద్వారా మాత్రమే దొరుకుతుంది.

ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

గురువు తన కరుణను కనబరిచిన వాడు మనస్సులో నిత్యమైన భగవంతుణ్ణి పొందాడు కాబట్టి నామం యొక్క అమృతాన్ని పొందాడు.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥

ఓ భగవంతుడా, సమస్త జీవరాసులు నీచేతే సృష్టించబడ్డాయి; గురువును చూసి చాలామంది ఆయన ఆశీస్సులు పొందడానికి ముందుకు వచ్చారు.

ਲਬ ਲੇਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥

వారి దురాశ మరియు అహం తొలగిపోయాయి మరియు సత్య గురువు ఆనందంగా ఉన్నాడు.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥

నానక్ ఇలా అన్నారు, భగవంతుడు కృపపొందిన వారు మాత్రమే గురువు నుండి నామం యొక్క అమృతాన్ని పొందుతాడు. || 13||

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥

భక్తుల జీవన విధానం ప్రత్యేకమైనది మరియు విశిష్టమైనది.

ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥

అవును, భక్తుల జీవన విధానం ప్రత్యేకమైనది మరియు విశిష్టమైనది; వాళ్ళు అత్యంత క్లిష్టమైన మార్గాన్ని అనుసరిస్తారు.

ਲਬ ਲੇਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥

వారు దురాశ, అహం మరియు ప్రాపంచిక కోరికలను పరిత్యజిస్తారు; వారు తమ గురించి ఎక్కువగా మాట్లాడరు.

ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥

జీవితంలో వారు అనుసరించే మార్గం రెండు అంచుల కత్తి కంటే పదునైనది, మరియు వెంట్రుక కన్నా సూక్ష్మమైనది (కఠినమైన మరియు సవాలులాంటిది).

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥

గురువు దయవల్ల, ఆత్మాభిమానాన్ని కోల్పోయిన వారు; మాయ కోసం వారి కోరిక దేవుని స్మరణలో మాయమవుతుంది

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥

నానక్ చెప్పింది ఏంటంటే ఇన్ని సంవత్సరాల తర్వాత కూడా దేవుని భక్తుల జీవన విధానం ప్రత్యేకం మరియు విశిష్టంగానే ఉంది. || 14||

ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥

ఓ గురు దేవుడా, మీరు కోరుకున్నవిధంగా, మీ జీవులు దానికి అనుగుణంగా ప్రవర్తిస్తున్నాయి; మీ గుణం గురించి నాకు ఇంకా తెలియదు.

జివ తు చలాయితి తివే చలహ జినా మారగి పావరే ॥

మీరు మమ్మల్ని ఏ మార్గంలో ఉంచినా, మీ కోరిక మేరకు మమ్మల్ని మేము అనుసరిస్తాం.

కరి కిరపా జిన నామి లాయెహి సి రి రి రి సదా యివావే ॥

మీరు నామంనకు అనువుగా ఉన్న దయను చూపిస్తూ ఉంటే, వారు నిన్ను ఎల్లప్పుడూ ప్రేమగా చూసుకుంటారు.

జిస నే కథా సుటాయెహి ఆపణి సి గురదూరే సుఖ పావరే ॥

మీ ప్రశంసల యొక్క దైవ మాటలను మీరు ఎవరికి వినిపిస్తారో, వారు ఈ పవిత్ర సమాజంలో గురువు నుంచి శాంతిని ఆనందిస్తారు.

కరే నానక్ సచే సాహిబ్ జియే తావే తివే చలావరే ॥౧౫॥

నానక్ ఇలా అంటున్నారు, ఓ శాశ్వతమైన భగవంతుడా, మీరు కోరుకున్నట్లుగా, మీరు జీవులను తదనుగుణంగా జీవించేలా చేస్తారు. || 15 ||

యేరు సేహిలా సబదు సుహావా ॥

ఈ దివ్యానందమైన పాట అత్యంత అందమైన దివ్యమైనది.

సబదే సుహావా సదా సేహిలా సతిగురు సుటాయెహి ॥

నిజమైన గురువు ఈ నిత్యమైన ఆనంద గీతాన్ని ఆలపించారు, ఇది దివ్యవాక్కుతో అలంకరించబడింది.

యేరు తిన కే మిని వసియా జిన యురె లిఖియా ఆయెహి ॥

ఈ దివ్యానందగీతం ఇంతకు ముందు చెప్పిన వారి మనసుల్లో నిండిపోయి ఉంది.

యెకి డెరెహి యెనే కరెహి గలా గలీ కినే న పాయెహి ॥

చాలామంది చావులేని మనుషులు తమ లోతులేని జ్ఞానం గురించి గొప్పలు చెప్పుకుంటూ తిరుగుతారు, కానీ ఎవ్వరూ దేవుణ్ణి గ్రహించలేదు, కేవలం ప్రసంగాల ద్వారా సంతోషాన్ని పొందారు.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥

ਸੱਤ੍ਯ ਗੁਰੂਵੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾਨਿੰਨਿ ਭਯੋ ਦਿਵ੍ਯਵਾਕ੍ਯਾਨਿੰਨਿ ਪਾਰਾਯਣੰ ਚੋਸਾਡਨਿ ਨਾਨਕੰ
ਚੋਸਾਰੁ. ॥ 16॥

ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ਓ ਭਕ੍ਤੁਲ ਜੀਵਿਤਾਲੁ ਪਵਿਤ੍ਰਮਯਾਯਿ, ਭਗਵੰਤੁਣੀ ਕੋਸੰ ਧ੍ਯਾਨਿੰਚਿਨਵਾਰੁ.

ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਏਵਰੈਠੇ ਗੁਰੂਵੁ ਦ੍ਵਾਰਾ ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਕੋਸੰ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰ੍ਵਕਮੈਨ ਧ੍ਯਾਨੰ
ਚੋਸਾਰੋ ਵਾਰੁ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁਲਯਾਰੁ.

ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥

ਵਾਰਿ ਠਲੀ, ਠੰਡੀ, ਵਾਰਿ ਕੁਟੁੰਬਾਲੁ, ਵਾਰਿ ਪਰਿਚਯੰ ਲੋ ਵਚਿੰਨ ਵਾਰੰਦਰਿਕੀ
ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਕਲੀਗਿੰਦੀ.

ਕਹਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਏਠ ਆਨੰਦੋਨ੍ਯਾਦਾਨਿਕੀ ਮੂਲੰ ਅਠੇ ਏਵਰੈਠੇ ਦੀੰਨਿ
ਊਚੁਰਿੰਨੁਨ੍ਯਾਰੋ, ਵਿੰਟਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਸ੍ਵਚੁੰ ਅਵੁਠਾਰੁ. ਏਵਰੈਠੇ ਠਮ ਮਨਸੁਲੋ
ਪਿੰਦੁਪਰਚੁਕਕੁੰਟਾਰੋ ਵਾਰੁ ਨਿਸ਼ਕੁਲੁਸੁਲੁ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥

ਨਾਨਕੰ ਭਲਾ ਅੰਨਾਰੁ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿੰਨਿ ਧ੍ਯਾਨਿੰਚਿਨ ਵਾਰੰਦਰੁ
ਪਵਿਤ੍ਰੁਲਯਾਰੁ. ॥ 17॥

ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥

ਕਰ੍ਮਪੁਰ੍ਵਕ ਪਨੁਲ ਦ੍ਵਾਰਾ ਸਹਾਜਮੈਨ ਸਮਤੁਲ੍ਯੁਠ ਕਲਗਦੁ, ਮਰਿਯੁ
ਸਹਾਜਮੈਨ ਸਮਤੁਲ੍ਯੁਠ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਸੰਸ਼ਯਵਾਦੰ ਮੋਦਲੁਕਾਦੁ.

ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਠੈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

ਪ੍ਰਯਲੁ ਅੰਨਿ ਰਕਾਲ ਪ੍ਰਯੁਠਾਲੁ ਚੋਸਿੰਨ ਠਰੁਵਾਠ ਦੀੰਨਿ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠਾਰੁ,
ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਕੇਵਲੰ ਆਚਾਰਪਰਮੈਨ ਕਰ੍ਮਲ ਦ੍ਵਾਰਾ ਸੰਸ਼ਯਵਾਦੰ ਦੋਰਕਦੁ.

ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥

ਸੰਦੋਹੋਸੁਦੰਠੋ ਮਨਸੁ ਕਲੁਸਿਠਮੈ ਪੋਯਿੰਦੀ; ਦੀੰਨਿ ਏਲਾ ਸੁਭੁੰ ਚੋਯ੍ਯਾਲੀ?

ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਮਾਟ ਮੀਦ ਦੁਖਿ ਪੇਠੀ ਮੀ ਮਨਸੁਨੁ ਸੁਭਰੰ ਚੋਸੁਕੋਂਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਠੇਲਿਵੈਨ ਆਲੋਚਨਲਨਨਿ ਭਗਵੰਤੁਡਿਪੈ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿੰਚੰਡੀ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥੧੮॥

ਨਾਨਕੁ ਇਲਾ ਚੋਘਾਰੁ, ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਦ੍ਵਾਰਾ ਅੰਤਰੀਨ ਮੁਨਿ ਸ਼ਕਤੀ ਵਸੁੰਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਈ ਸੰਦੋਹੋਸੁਪਦਠ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦੀ. ॥ 18॥

ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥

ਕੋਂਠਮੰਦੀ, ਬਯੁਟਕੀ ਸੁਚੁਮੁਨਿਵਾਰੁਗਾ ਕਨਿਪਿਸ਼ਾਰੁ ਕਾਨੀ ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਨੁਲੁ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲਠੋ ਮਲਿਨਮੁ ਊਂਟਾਯੁ.

ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੁਐ ਹਾਰਿਆ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਬਯੁਟਕੀ ਸੁਚੰਗਾ ਲੋਪਲ ਚੋਦੁਗਾ ਊਂਡੋਵਾਠੁ, ਈ ਆਟਲੋ ਠਮ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠਾਨੁਨਿ ਕੋਲੋਠਾਰੁ.

ਏਹੁ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਵਾਠੁਲ ਭਯੰਕਰਮੁਨਿ ਵ੍ਯਾਠਿਠੋ ਬਾਠਪਡੁਠੁਨੁਨਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਨੁ ਨੁੰਡੀ ਮਰੁਠੰ ਅਨੋ ਆਲੋਚਨਨੁ ਕੂਡਾ ਠੀਸੇਸਾਰੁ.

ਵੇਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੇ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥

ਵੇਦਾਲਲੋ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਊਠੁਮਮੁਨਿ ਪ੍ਰਕਟਿੰਚਬਡਿੰਦੀ, ਕਾਨੀ ਵਾਰੁ ਈ ਸਲਹਾਨੁ ਵਿਨਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਯਾਲਲਾਗ ਠਿਰੁਗੁਠਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੁਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥

ਸਠੁਮੁਨੁ (ਦੋਵੁਨਿ) ਵਿਡਿਚਿ ਅਸਠ੍ਯਾਨੁਨਿ (ਮਾਯ)ਨੁ ਅਠਗਦੁਕੁਨੁਨੁਵਾਰੁ ਈ ਆਟਲੋ ਠਮ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠਾਨੁਨਿ ਪੋਗੋਠੁਕੁੰਟਾਰਨਿ ਨਾਨਕੁ ਚੋਘਾਰੁ. ॥ 19॥

ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥

ਲੋਪਲੁੰਚਿ ਪਵਿਠੁਲਯਿਨ ਵਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਬਯੁਟਨੁੰਡੀ ਕੂਡਾ ਸੁਚੁਮੁਨਿ ਵਾਰੁ ਊਂਨਾਰੁ.

ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥

ਸਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਠਮ ਪ੍ਰਵਰੁਨ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਨ ਵਿਠਾਨਾਨੁਨਿ ਨੋਰੁਕੁਨੁਨੁਵਾਰੁ, ਅਵੁਨੁ ਵਾਰੁ ਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ ਸੁਚੁਮੁਨਿ ਮਰਿਯੁ ਬਾਠ੍ਯਾ ਨੁੰਡੀ ਸੁਚੁਮੁਨਿਵਾਰੁ.

ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਅਸਤ੍ਰਾਯੁ ਕੂੜਾ ਵਾਰੀਨੀ ਤਾਕਲੇਵੁ. ਮਾਯ ਪਲ੍ਹ ਵਾਰੀ ਕੋਰੀਕਲੁ ਭਖ਼ੀਆਰਾਧਨਲੋ ਮੁਗੁਨ੍ਹਾਯੁ.

ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

ਊਤ੍ਰਮਮੁਨੇਨ ਵਾਰੁ ਨਾਮੁ ਯੋਕੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੀ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਪੁ ਲਝ੍ਯੁਨੀ ਸਾਧਿੰਚੀਨ ਵਾਰੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥

ਨਾਨਕੁ ਭਲਾ ਚੋਪਾਰੁ, ਏਵਰੀ ਮਨਸੁ ਅਯਿਠੇ ਸ੍ਵਚ੍ਛੰਗਾ ਊਟੁੰਦੀ, ਵਾਰੁ ਏਲ੍ਲਪੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟੁਪੁ ਦੁਖੁ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰੀਨ੍ਹਾਰੁ. ॥ 20॥

ਜੇ ਕੇ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥

ਏਕਵੇਲੁ ਸਿਖੁ, ਗੁਰੁਵੁਪਲ੍ਲੁ ਨਿਜੰਗਾ ਵਿਸ਼੍ਵਾਸੰ ਕਲੀਗੀ ਊਂਡਾਲਨੀ ਕੋਰੁਕੁੰਚੈ.

ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੇਈ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਏਕਵੇਲੁ ਏ ਸਿਖੁਠੈਨਾ ਗੁਰੁਵੁਪਲ੍ਲੁ ਵਿਸ਼੍ਵਾਸੰਗਾ ਮਾਰਾਲਨੀ ਅਨੁਕੁੰਚੈ, ਅਤੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁ ਬੋਧਲਨੁ ਚਿਤ੍ਰਸੁਠਿਠੋ ਪਾਟਿੰਚਾਲੀ.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਪੁ ਆਲੋਚਿੰਚੀ, ਵਾਟਿਨੀ ਅੰਤਰਾਤ੍ਮਲੋ ਪੋਂਦੁਪਰੁਚੁਕੋਵਾਲੀ.

ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੇਏ ॥

ਆਤ੍ਮਾਭਿਮਾਨਾਨੀ ਵਦਲੀ, ਅਟੁਵੰਠੀ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ ਗੁਰੁਵੁਪੁ ਏਲ੍ਲਪੁਡੁ ਆਧਾਰਪਡਾਲੀ ਊਂਡਾਲੀ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁਨੀ ਤਪੁ, ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਮਾਰ੍ਧਦਰ੍ਯਕਤ੍ਵੰ ਕੋਸੰ ਭਤਰੁਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਕੂਡਦੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸੇ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ॥੨੧॥

ਨਾਨਕੁ ਭਲਾ ਅਨ੍ਹਾਰੁ, ਏ ਝੁਮੁਲਾਰਾ, ਵਿਨੰਡੀ: ਅਟੁਵੰਠੀ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁਵੁ ਵੇਪੁ ਨਿਜਾਯਿਠੀਗਾ, ਵਿਸ਼੍ਵਾਸੰਠੋ ਨਡੁਚੁਕੁਨੀ, ਗੁਰੁਵੁਪਲ੍ਲੁ ਵਿਸ਼੍ਵਾਸਪਾਤ੍ਰੁਡੁ ਅਵੁਠਾਡੁ. ॥ 21॥

ਜੇ ਕੇ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁ ਬੋਧਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ ਏਵਰੁਠੈ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟੁਲ ਨੁੰਡੀ ਦੁਾਰੰਗਾ ਵੇਝਾਰੋ, ਅਤੁਨੀਕੀ ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀ ਲਭਿੰਚਦੁ.

ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ॥

ਮਾਯ ਨੁਚਿ ਵਿਮੁਕਤੀ ਮਰੋਕੁਛਾ ਦੋਰਕਦੁ; ਕਾਵਾਲਠੇ ਵੇਲ੍ਹਿ ਝਾਨੁਲਨੁ ਦੀਨਿ
ਗੁਰਿਚਿ ਅਡਿਗੰਡੀ.

ਅਨੇਕ ਜੁਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥

ਅਠੁਵਠੀ ਵਯਕੀ ਲੋਕੁ ਲੋਨਨਿ ਜਨਮੁਲ ਦਾਕਾ ਸਚਰਿਸੁਆ ਛੰਟਾਡੁ, ਕਾਨੀ
ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚਕੁੰਡਾ, ਮਾਯ ਯੋਕੁ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ
ਵਿਮੁਕਤੀ ਪੋਂਦਲੋਡੁ.

ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕੁ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕਤੀ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁ ਆਸ਼ਰਯੰ ਲੋਕੀ ਰਾਵਡੰ
ਦ੍ਵਾਰਾਨੋ ਲਭਿਸੁੰਦੀ, ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਮਾਤ੍ਰਮੋ ਦੋਵਵਾਕ੍ਯੰ ਦ੍ਵਾਰਾ
ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਨਿਯੁਕੁਤਮੈਨ ਮਾਰ੍ਹਾਨਿ ਬੋਧਿਚਗਲਡੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥੨੨॥

ਨਾਨਕੁ ਭਲਾ ਅਨਾਰੁ, ਏ ਵਿਪਯਾਨਿ ਆਲੋਚਿਚਿ ਚੁਾਡੰਡੀ, ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟ
ਲੋਕੁੰਡਾ, ਮਾਯ ਯੋਕੁ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਮੁਕੁਤੀਨਿ ਪੋਂਦਲੋਰੁ. ॥ 22॥

ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੇ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਪ੍ਰਿਯ ਸਿਖੁਲਾਰਾ, ਵਚਿ ਗੁਰੁਵੁਗਾਰਿ ਦਿਵ੍ਯ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ.

ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥

ਪਰਮਾਤਮੁਨਿ ਮਾਟਲੁ, ਸਰੋਤ੍ਕੁਲੁਮੈਨ ਪਦਾਲੁ (ਬਾਣੀ) ਅਨੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਚੋਪਿਨ
ਮਾਟਲੁ ਪਾਡੰਡੀ.

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਪਲੀਕਿਨ ਏ ਦਿਵ੍ਯਵਾਕੁਲੁ ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਕੁਪਠੋ ਆਸ਼ੀਰ੍ਵਚਿਚਿਨ ਵਾਰਿ
ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਕੀ ਚੋਰੁਠਾਯਿ.

ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥

ਨਾਮੰ ਅਮੁਠੰ ਲੋ ਭਾਗੰ ਚੋਸਿ, ਭਗਵੰਤੁਡੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਸ਼ਾਸ੍ਵਤੰਗਾ ਛੰਡੀ,
ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਆ ਛੰਡੰਡੀ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੩॥

ਨਾਨਕੁ ਭਲਾ ਅਨਾਰੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਚੋਠ ਛਚੁਰਿਚਬਡਿਨ ਏ ਦਿਵ੍ਯ ਸੰਗੀਠਾਨਿ
ਪਾਡੰਡੀ. ॥ 23॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਤਪੁ ਮਰੋਵਰਾ ਛਚੁਰਿੰਚਿਨਾ ਆ ਮਾਟਲੁ ਸਤ੍ਯੰ ਕਾਦੁ.

ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਸਤ੍ਯਗੁਰੂਵੁ ਚੇਤ ਛਚੁਰਿੰਚਬਡਕੁੰਡਾ, ਆਮੋਦਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਛੰਨੁ
ਭਤਰ ਰਕਾਲ ਛਪਮਾਨਾਲਾ ਅਸਤ੍ਯਾਏ.

ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥

ਪਰਿੰਚੇਵਾਰੁ ਤਪੁਵਾਰੁ, ਫ਼ੀਤਲੁ ਤਪੁਵਾਰੁ, ਤਪੁਡੁ ਬਨਿਪੁ ਪ੍ਰਸੰਗਿੰਚੇਵਾਰੁ
ਕੂਡਾ ਤਪੁਵਾਰੇ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮ ਨਾਲੁਕਠੋ ਢੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਨਿਰੰਤਰੰ ਪਰਿੰਚਵਚੁ, ਕਾਨੀ ਵਾਰੁ ਏਮਿ
ਪਰਿੰਸੁਨਾਰੋ ਵਾਰਿਕੀ ਅਸੁਲੁ ਅਰੁੰ ਕਾਦੁ.

ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੇਲਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ॥

ਮਾਯੁ ਸੁਪੁਹਾ ਵਾਰਿ ਚੇਤਨ ਮੋਸਾਨਿਕੀ ਗੁਰਿ ਅਯਿੰਦਿ, ਵਾਰੁ ਕੇਵਲੰ ਅਰੁੰ ਲੇਨਿ
ਪਦਾਲਨੁ ਚੇਵੁਨਾਰੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੪॥

ਸਤ੍ਯਗੁਰੂਵੁ ਚੇਤ ਛਚੁਰਿੰਚਬਡਕੁੰਡਾ, ਆਮੋਦਿੰਚਕੁੰਡਾ ਛੰਨੁ ਭਤਰ ਅਨਿ
ਬਾਨਿਲੁ (ਪਦੰ) ਅਸਤ੍ਯੰ ਅਨਿ ਨਾਨਕੁ ਚੇਵੁਨਾਰੁ. ॥ 24॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕੁ ਵਾਕੁੰ ਢੇਵੁਨਿ ਯੋਕੁ ਸਦੁਠਾਲਠੋ ਨਿੰਡਿਛੰਨੁ ਛਕ
ਅਮੂਲੁਯੁਮੈਨ ਵਰੰ ਲਾੰਠਿਦਿ.

ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕੁ ਅਮੂਲੁਯੁਮੈਨ ਪਦਾਨਿਕੀ ਮਨਸੁ ਛੰਨੁਵਾਡੁ ਭੰਦੁਲੋ ਵਿਲੀਨੰ
ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥

ਏਵਰਿ ਮਨਸੁ ਗੁਰੂਵੁ ਮਾਟ ਮੀਦ ਦੁਠਿ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿੰਸੁੰਦੋ, ਅਠਡੁ ਨਿਠੁਢੇਵੁਨਿ
ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਪੇਂਪੋਂਦਿੰਸੁੰਦੁ.

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥

ਦੋਵਡੁ ਏ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਆਰੰਭਿਦਿੰਚਿਨ ਵਯਕੀ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ, ਆਯਨ ਸੁਤਿਮਾਟਲ
ਵਿਲੁਵ ਵੇਲਲੇਨਿਦਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥੨੫॥

ਨਾਨਕੁ ਭਲਾ ਅਨਾਰੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟੁ ਦੋਵੁਡਿ ਯੋਕੁ, ਅਮੂਲਯੁਮੈਨ ਸਦੁਘੁਣਾਲਠੋ
ਨਿੰਡਿ ਊੰਨੁ ਓਕ ਵਰੰ ਲਾੰਟਿੰਦਨਿ. ॥ 25॥

ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥

ਆਤਮੁ, ਮਾਯਨੁ ਸੁਘਿੰਚਿਨ ਤਰਾਵਤ, ਸੁਘਿਕਰੁ ਵਾਟਿਨਿ ਤਨ ਆਭੁਕੁ ਲੋਭੁਡਿ
ਊੰਚਾਡੁ.

ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥

ਤਨ ਆਭੁਕੁ ਅਮਲੁ ਚੋਸੁਆ, ਮਨਸੁਕੁ ਮਾਯਕੁ ਮਧੁ ਭਰਿਗੈ ਨਾਟਕਾਨਿ
ਸੁਯੰਗਾ ਚੁਸੁਨਾਡੁ; ਏ ਨਾਟਕੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਰੁਦੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲਕੀ
ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਅਵਗਾਹਾਨ ਕਲਿੰਸੁਨਾਡੁ.

ਤੇੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਅਟੁਵੰਟਿ ਵਯਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਨੁ ਮਨਸੁਲੋ ਭਮਰੁਕੁਨਿ, ਮਾਯ ਬੰਧਾਲਨੁ
ਤੋਪੁਕੋਨਿ ਵਿਮੁਕੀ ਪੋੰਦਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਭਾਨਾਨਿ ਭਗਵੰਤੁਡੈ ਆਰੰਭਿੰਦਿੰਦਿੰਦੁ, ਅਤਨੁ ਤਨ
ਮਨਸੁਨੁ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਊੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥

ਨਾਨਕੁ ਭਲਾ ਅਨਾਰੁ, ਆਯਨੋ ਸੁਘਿਕਰੁ, ਆਯਨ ਤਨ ਆਭੁਕੁ ਵੇਲੁਡਿੰਦਿੰਦੁ. ॥ 26॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਸੁਠੁਲਨੁ, ਸੁਸੁਲਨੁ ਚਦਿਵੇਵਾਰੁ ਮੰਚਿੰਦੋਲਨੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਦੁ, ਕਾਨਿ
ਵਾਸੁਵਾਨਿ ਵਾਠੁ ਅਰੁੰ ਚੋਸੁਕੋਲੇਰੁ.

ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੁ ਬਾਝਹੁ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਵਾਰੁ ਵਾਸੁਵਿਕਤ ਯੋਕੁ ਨਿਭੁਮੈਨ ਸਾਰਾਨਿ ਅਰੁੰ ਚੋਸੁਕੋਲੇਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਢੀਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਤੋਲੁਸੁਕੋਲੇਰੁ.

ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

ప్రపంచం మొత్తం మాయ మరియు సందోహాస్పదమైన మూడు విధానాలలో మునిగిఉంది; ఇది తన జీవితపు రాత్రిని అజ్ఞాన నిద్రలో గడిచేలా చేస్తుంది.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੇਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

గురువు అనుగ్రహం వల్ల మాత్రమే ఆ ప్రజలు అజ్ఞానంలో ఉన్న ఈ నిద్రనుండి మేల్కొని ఉంటారు ఎవరిలో అయితే భగవంతుడు నివసిస్తాడో లేదా ఎవరు అయితే జపిస్తోరో.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥

ఎవరైతే తన జీవితాన్ని మెలకువగా గడుపుతూ, మాయ యొక్క హెచ్చరికలను చూసుకుంటూ ఉంటాడో ఆ వ్యక్తి మాత్రమే భగవంతుడి ప్రేమను తెలుసుకుంటాడు, అని నానక్ చెప్పారు. || 27||

ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਸੇ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

తల్లి గర్భములో సంబంధాలు ఇచ్చిన ఆ దేవుణ్ణి ఎందుకు విడిచిపెట్టాలి?

ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ॥

అవును, గర్భం యొక్క అగ్నిలో నిశ్చయతను అందించే ఇంత గొప్ప లభిదారుని మనస్సుని ఎందుకు మరచిపోవాలి?

ਓਸ ਨੇ ਕਿਹੁ ਪੇਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥

దేవుడు తన ప్రేమతో ఇమిడుంచిన వానికి ఏ హానీ కలగదు.

ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥

భగవంతుడు తనకు తానే ప్రేమను అందిస్తాడు, కాబట్టి గురువు బోధనలను అనుసరించి ద్వారా, మనం ఎల్లప్పుడూ ఆయన్ని ప్రేమ, భక్తితో గుర్తుంచుకోవాలి.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਸੇ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮॥

నానక్ ఇలా అన్నారు, అలాంటి మహామహానుడిని ఎందుకు మర్చిపోవాలి మన మనస్సులోనుంచి? || 28||

ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥

అగ్ని గర్భము లో ఉన్నది కనుక, మాయ కు కోరిక బయట ఉంది.

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੇ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

ਗਰ੍ਹਮੂਲੋਂ ਅਗਨੀ, ਮਰਿਯੂ ਮਾਯ ਕੋਸੰ ਰੋਗੁਤੁਨੁ ਕੋਰਿਕ (ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੂ ਸ਼ਕਤੀ) ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਲੋਂ ਓਕੇ ਵਿਧੰਗਾ ਓਂਟਾਯ; ਅਲਾਓਂਟੀ ਨਾਟਕਾਨੀ ਸੁਖਿਕਰ੍ਰ ਵਰਾਟੁ ਓੋਸ਼ਾਰੁ.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਲਾ ਕੋਰੁਕੁਓਂਟੇ, ਬਿਠੁ ਯਨੀਸੁਨਾਡੁ, ਮਰਿਯੂ ਓ ਕੁਟੁਓਂਬੰ ਓਾਲਾ ਸੰਓੋਪਿਸੁਓਂਦੀ.

ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮ ਓਲਗੀ ਓੋਓਂਦੀ, ਮਰਿਯੂ ਓ ਬਿਠੁ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਕੋਰਿਕਲਕੁ ਦਗ੍ਰਰਵੁਓਡੁ. ਮਾਯ ਦਾਨੀ ਓਟਨੁ ਮੋਦਲੁਪੇਡੁਓਂਦੀ.

ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੇਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥

ਓ ਮਾਯ ਵਲੁ ਭਗਵੰਤੁਡੁਨੀ ਮਰਚਿਓਯੀ, ਭਾਵੋਂਦੋਕਮੈਨ ਅਨੁਬੰਧਾਲੁ, ਦ੍ਵੰਦ੍ਵਾਲ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪੇਰਿਗੁਓਂਦੀ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥

ਨਾਨਕੋਂ ਯਲਾ ਅਨਾਰੁ, ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਦ੍ਵਾਰਾ, ਏਵਰੈਓ ਮਾਯ ਮਧ੍ਯਲੋਂ ਓਨਾਰੋਂ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਓਂਗਾ ਓਨੁਓਂਟੁ ਓਯਨ ਗ੍ਰਹਿਓਂਚਾਰੁ. ॥ 29॥

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੋ ਵੋਲਕਓਲੇਨੀਵਾਡੁ; ਅਓਨੀ ਵਿਲੁਵਨੁ ਅੰਚਨਾ ਵੇਯਲੇਂ.

ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਓਯਨ ਵਿਲੁਵਨੁ ਏਵਰਾ ਅੰਚਨਾ ਵੇਯਲੇਰੁ, ਪ੍ਰਯਲੰਦਰੁ ਭਾਗਾ ਪ੍ਰਯਤ੍ਨਿਓਂਚੀ ਅਲਸਿਓਯੀ ਅਨਾਰੁ.

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਨੇ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥

ਅਲਾਓਂਟੀ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਲਨੁ ਓਸੀ, ਵਾਓਨੀ ਅਨੁਸਰਿਓਂਚੀ, ਓਓਭੀਮਾਨੰ ਮਰੁਗੁਨ ਪਡਿਓਓਓ, ਓ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਪੁਰੀਗਾ ਲੋਂਗਿਓਵਾਲੀਓਂਦੋ.

ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਓਕ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਓ ਮੁਨੀਗਿਓਯੀਨਵੁਡੁ, ਅਵੁਡੁ ਦੇਵੁਡੁ, ਏਵਰਿਕੁਓਓ ਓੇਂਦੀਨਵਾਡੁ, ਓਨ ਮਨਸੁਲੋਂ ਨੀਵਸਿਸੁਨਾਡੁ.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਵੇਲਕਛਲੇਨਿਵਾਡੁ, ਕਾਨੀ ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਦੋਵੁਡੁਠੋ ਵਕੰ
ਚੋਸੇਲਾ ਅਦੁਘੁਵੰਤੁਲੁ ਅਯਾਰੁ. ॥ 30॥

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਨਾ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ ਵਾਧਾਰੀ

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਨਾ ਨਿਜਮੁਨੇਨ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ
ਵਾਧਾਰੀ. ਓ ਸੰਪਦ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲੁਸੁਕੁਨਾਨੁ ਨਿਜਮੁਨੇਨ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਚੇ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥

ਓ ਮਨੁਸੁਲਾਰਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਪੁਰਿ ਰੋਜਾ ਭਕੀਠੋ ਧਾਨਿਸੁਣਾ, ਦਾਨਿ ਲਾਭਾਨਿ
(ਅਨੰਦਾਨਿ) ਪੁਰਿਰੋਜਾ ਪੋਂਦੰਡੀ.

ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਠਨਕੁ ਭਘੁਮੁਨੇਨ ਵਾਝੁਕੇ ਓ ਸੰਪਦਨੁ ਭਚਾਡੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥

ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਅਨਾਰੁ: ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੇ ਨਾ ਨਿਜਮੁਨੇਨ ਸੰਪਦ, ਮਰਿਯੁ ਓ ਮਨਸੁ
ਦਾਨਿ ਵਾਧਾਰੀਗਾ ਮਾਰਿੰਦੀ. ॥ 31॥

ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥

ਓ ਨਾ ਨਾਲੁਕ, ਨੁਵੁ ਅਨੋਕ ਰਕਾਲ ਰੁਚੁਲਨੁ ਚਾਡਟਾਨਿਕੀ ਸੁਘਿੰਚਬਢਾਵੁ, ਓ
ਵਿਧੰਗਾ ਪੁਰਾਪੰਚਿਕ ਅਭਿਰੁਚੁਲਨੁ ਮੀ ਨੁੰਚਿ ਦੁਰੰ ਵੋਝੁਵੁ.

ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੇ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਮੀਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਸੁਕੁਸਾਰਾਨਿ ਪੋਂਦੋਵਰਕੁ, ਓ ਵਿਵਿਧ
ਪੁਰਾਪੰਚਿਕ ਅਭਿਰੁਚੁਲਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੋਵਾਲਨੁ ਕੋਰਿਕ ਪੋਂਦੁ.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

ਮੀਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁਪੁ ਸੁਕੁਸਾਰਾਨਿ ਪੋਂਦਿਨਲੁਯਿਠੇ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸਾਰਾਨਿ
ਸੀਕਰਿੰਚਿਨਲੁਯਿਠੇ, ਅਪੁਡੁ ਮੀਰੁ ਮਝੀ ਵ ਭਠਰ ਕੋਰਿਕਲਠੋ ਭਬੁੰਦੀ ਪਡਰੁ.

ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਦਯੁ ਦਾਰਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁਯੋਕੁ ਓ ਸੁਕੁਸਾਰਾਨਿ ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ
ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਵਧੀਕੇ ਦੋਰੁਕੁਠੁੰਦੀ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ ਆਨੰਦੰ ਮਨਸੁਲੋ ਊਨ੍ਨਪੁਡੁ, ਭਤਰ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਆਨੰਦਾਲੁ
ਅਨ੍ਨੀ ਮਰਿਚੁਪੋਤਾਰਨਿ ਨਾਨਕੋ ਚੋਬੁਤੁਨਾਰੁ. ॥ 32॥

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ਓ ਨਾ ਸਰੀਰਮਾ, ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਤਨ ਦਿਵ੍ਯਮੈਨ ਕਾಂತਿਨਿ ਨੀਲੋਕੀ ਵਦਿਲਿਨਪੁਡੁ, ਓ
ਲੋਕੰਲੋਕੀ ਵਚਾਵੁ.

ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਦਿਵ੍ਯਕਾಂತਿਨਿ ਨੀਲੋ ਊਚਿਨਪੁਡੁ, ਨੀਵੁ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਕੀ
ਵਚਾਵੁ.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੋ ਤਲੀ ਮਰਿਯੁ ਤੰਡਿ, ਠਾਨੋ ਸ੍ਵਯੰਗਾ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿੰਚਿਨ
ਤਰੁਵਾਤ ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਚੋਤ ਓ ਲੋਕਪੁ ਵਾਸੁਵਿਕਤਨੁ ਅਰ੍ਠੰ ਚੋਸੁਕੁਨ੍ਨਪੁਡੁ, ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਓਕ
ਨਾਟਕਮਨਿ, ਭਦਿ ਨਾਟਕੰ ਤਪੁ ਮਰੇਮੀ ਕਾਦਨਿ ਗ੍ਰਹਿਸੁਤਾਰੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩੩॥

ਨਾਨਕੋ ਭਲਾ ਅਨਾਰੁ, ਦੋਵੁਡੁ ਵਿਸ਼੍ਵਾਨਿਕੀ ਪੁਨਾਦਿ ਵੇਸਿ, ਨੀਲੋ ਤਨ ਦਿਵ੍ਯਕਾಂತਿਨਿ
ਊਚਿਨਪੁਡੋ, ਨੀਵੁ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਕੀ ਵਚਾਵੁ. ॥ 33॥

ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥

ਨਾ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਦੋਵੁਨਿ ਊਨਿਕੀ ਊਦਨਿ ਠੇਲੁਸੁਕੁਨ੍ਨਪੁਡੁ ਨਾ ਮਨਸੁ
ਆਨੰਦੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ.

ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥

ਓ ਨਾ ਸੇਹਿਤੁਡਾ; ਨਾ ਹ੍ਰਾਦਯੰਮੁ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਆਲਯੰਮੁਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ ਅੰਦੁਕੁ
ਆਨੰਦੰਗੀਠਾਲੁ ਪਾਡੁ.

ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੇਗੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਨਾ ਸੇਹਿਤੁਡਾ, ਏਲੁਪੁਡੁਡਾ ਦੋਵੁਨਿ ਆਨੰਦ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁ; ਓ ਵਿਧੰਗਾ
ਚੋਯੰਡੰ ਵਲਨ ਏ ਦੁਃਖੰਮੁ, ਬਾਧਾ ਊਡਵੁ.

ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥

ਨੌਂ ਨੁ ਗੁਰੁ ਵੁ ਮਾਟਪਲੁ ਮਕੁਕੁ ਵ ਠੋਂ ਠੰਨੁ ਰੋਜੁਲੁ ਧਨ੍ਯੁਮੈਨਵਿ ਮਰਿਯੁ ਨੌਂ ਨੁ ਨਾ ਗੁਰੁ ਵੁ-ਭਗਵੰਤੁ ਣੀ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰ੍ਵਕਮੁਗਾ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਨਾਨੁ.

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ ॥

ਭਗਵੰਤੁ ਨਿ ਸੁਤਿ ਲੋਨਿ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਗੀਤਾਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ. ਭਪੁਡੁ ਨੌਂ ਨੁ ਦੋਵੁ ਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਆਸ੍ਵਾਦਿਸੁਨਾਨੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪੁਤੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩੪॥

ਨਾਨਕੁ ਭਲਾ ਅਨਾਰੁ, ਅਨਿ ਕਾਰ੍ਯੁਲੁ ਚੋਯੁਗਲ ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਨਨੁ ਕਲਿਸਾਡੁ. || 34||

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥

ਓ ਨਾ ਸਰੀਰਮਾ! ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਕੀ ਵਚਿ ਨੁਵੁ ਵ ਵਿਲੁਵੈਨ ਪਨੁਲੁ ਚੋਸਾਵੁ?

ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਓ ਨਾ ਸਰੀਰਮਾ! ਏ ਲੋਕੰਲੋਕੀ ਨੁਵੁ ਵਚਿ ਨਪੁਣੀ ਨੁਂਡੀ, ਵ ਮੰਚਿ ਪਨੁਲੁ ਚੋਸਾਵੁ?

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥

ਨਿਨੁ ਸੁਝਿੰਚਿਨ ਦੋਵੁਡੁ ਮੀ ਮਨਸੁਲੋ ਪੋਂਦੁ ਪਰਚਲੇਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁ ਵੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੰਠੋ, ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਵਰਿ ਮਨਸੁਲੋ ਠੰਡਾਲਨਿ ਵਿਧਿਲੋ ਠੰਡੁੰਦੋ ਆ ਵ੍ਯਕੀ ਮਨਸੁਲੋਨੋ ਠੰਡਾਡੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥

ਨਾਨਕੁ ਭਲਾ ਅਨਾਰੁ, ਗੁਰੁ ਵੁ ਬੋਧਨਲਪੈ ਤਨ ਮਨਸੁਲੁ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿੰਚਿਨਵਾਡੁ, ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤ ਲਝ੍ਯਾਨਿ ਸਾਧਿੰਚਿ, ਭਗਵੰਤੁਡੀ ਸਨਿਧਿਲੋ ਨਿਲੁਸਾਡੁ. || 35||

ਏ ਨੇਤ੍ਰੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥

ਓ ਨਾ ਕਨੁਲਾਰਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਵੇਲੁਗੁਨੁ ਮੀਲੋਨਿਕੀ ਪੰਪਿੰਚਾਡੁ; ਕਾਬਲੀ ਦੋਵੁਡੁਨਿ ਤਪੁ ਮਰੋਵਰਿਨੀ ਚਾਡਕੁ (ਪ੍ਰਤਿ ਦਾੰਲੋ, ਪ੍ਰਤਿ ਚੋਟਾ ਭਗਵੰਤੁ ਣੀ ਚਾਡੰਡੀ).

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਦੇవుਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਵ్యాਪਿਅਯਿ ਊਂਡੇਂਦਾਨਿ ਤਪੁ ਮਰੇਮਿ ਚੂਡਕੁ, ਭਗਵੰਤੁਡੁ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਚੂਡਟਾਨਿਕੀ ਅਰੁਡੁ

ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਓ ਨਾ ਕਨੁਲਾਰਾ, ਮੀਰੁ ਚੂਸੇ ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਅੰਤਾ ਭਗਵੰਤੁਡੀ ਯੋਕੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਕਰਣੇ;
ਨਾ ਕਨੁਲੁ ਚੂਸੇ ਓ ਦੇਵੁਨਿ ਰੂਪੰ ਈਦੇ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁ ਵਲੁ, ਨੇਨੁ ਊ ਵਿਸ਼ਯੰ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ, ਈਪੁਡੁ ਨੇਨੁ ਏਕੁਡ
ਚੂਸਿਨਾ, ਏਕੁ ਦੇਵੁਡੀਨੇ ਚੂਸੁਨਾਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਤਪੁ ਵੇਰੇਵਰੂ ਲੇਰੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥

ਨਾਨਕੁ ਈਲਾ ਅਨਾਰੁ : ਪੁਰੁਸ਼ੰ ਊ ਕਲੁ ਓ ਓਧ੍ਯਾਤ੍ਰੀਕੰਗਾ ਅੰਧੁਲੁ,
ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੀਸਾਕ ਵੀਟੀਲੋ ਦਿਵ੍ਯਮੈਨ ਵੇਲੁਗੁ ਵਚ੍ਚਿ ਈਪੁਡੁ ਊ ਕਲੁ ਅਨਿ
ਚੋਲ੍ਲਾ ਭਗਵੰਤੁਠੇ ਚੂਸੁਨਾਨੁ. || 36||

ਏ ਸ੍ਰਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥

ਓ ਨਾ ਚੇਵੁਲਾਰਾ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੁਜਲਨੁ ਵਿਨਟਾਨਿਕੇ ਈਕੁਡੀਕੀ ਪੰਪਬਠਾਰੁ.

ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਮੀਰੁ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਕੀ ਅਨੁਬੰਧੰ ਅਯਿ ਮਰਿਯੁ ਈਕੁਡ ਦੇਵੁਨਿ ਯੋਕੁ
ਗੁਰੁਦੇਵੁਲ ਦਿਵ੍ਯ ਮਾਟਲੁ ਵਿਨਟਾਨਿਕੀ ਪੰਪਬਠਾਰੁ.

ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਪੁਜਲਲੋਦਿਵ੍ਯ ਮੈਨ ਮਾਟਲੁ ਵਿਨਿ ਮਨਸੁ, ਸ਼ਰੀਰੰ ਪੁਨਰੁਤ੍ਰੇਯੰ
ਪੋਂਦਾਨੁ. ਨਾਲੁਕ ਨਾਮੰ ਅਨੇ ਅਮੁਤੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਂਤੁਂਦਿ.

ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਚਾਲ ਅਦੁਪੁਤਮੈਨਵਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਰੁਠੰ ਕਾਨਿਵਾਡੁ, ਓਯਨ ਸ੍ਠਿਤਿਨਿ
ਵਠਿੰਚਲੇਮੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥

ਨਾਨਕੁ ਈਲਾ ਅਨਾਰੁ, ਅਮੁਤਮੈਨ ਨਾਮੰਨੁ ਵਿਨੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਸ੍ਵਚੁੰ
ਅਵ੍ਯੰਡੀ, ਮੀਰੁ ਕੇਵਲੰ ਦਿਵ੍ਯਮੈਨ ਵਾਕ੍ਯਾਨਿ ਵਿਨੰਡੰ ਕੋਰਕੇ ਸੁਪ੍ਠਿੰਚਬਠਾਰੁ.

|| 37||

ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥

ਆਤਮਨੁ ਖਰੀਰ ਗੁਹਾਲਾਗਾ ਊਚਿ, ਭਗਵੰਤੁ ਊ ਫਕ ਸੰਗੀਤ ਵਾਯਿਦ੍ਯੰਲੋਕੀ ਗਾਲਿਨਿ ਊਦਿਨਲੁ ਡੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਡਵਾਸਨੁ ਅੰਦਿਨੁ ਡਾਊ.

ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਭਗਵੰਤੁ ਊ ਖਰੀਰੰਲੋਕੀ ਡੀਵਪੁ ਡਵਾਸਨੁ ਊਦਿ ਲੋਮ੍ਮਿਦਿ ਤਲੁਪੁਲ ਡਵਾਰਾ ਲੋਮ੍ਮਿਦਿ ਖਰੀਰ ਅਵਯਵਾਲਨੁ ਬਪਿਰੁਠੰ ਡੋਡਾਊ (ਰੋਂਡੁ ਕਲੁ, ਰੋਂਡੁ ਡੋਵੁਲੁ, ਰੋਂਡੁ ਮੁਕੁਲੁ, ਊ ਕ ਨਾਲੁਕ, ਮਰਿਯੁ ਮੁਾਤਰੰ ਵਿਸਰੁਨ ਕੋਸੰ ਰੋਂਡੁ ਬਾਹ੍ਯਰੰ(ਡਾਲੁ) ਕਾਨੀ ਪਡਵ ਡਵਾਰਾਨਿ ਮੁਾਸਿ ਊਚਾਊ.

ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਡਵਾਰਾ ਭਗਵੰਤੁ ਊ ਨਾਮੰ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਆਖੀਰੁਵਿਦਿਚਿਨ ਵਾਰਿਕੀ ਪਡਵ ਡਵਾਰਾਨਿ ਵੋਲੁਡਿੰਚਾਊ.

ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥

ਪਡਵ ਡਵਾਰੰ ਬਪਿਰੁਠੰ ਡੋਯਬਡਿਨ ਆ ਅਲੁਨੁਨੁਤ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਸੁਠਿਲੋ, ਡੋਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਅਪਰਿਮਿਤਮੁਨ ਐਡੁਵਾਰਾਨਿ ਅਨੋਕ ਅੰਦਮੁਨ ਰੁਪਾਲੋ ਗ੍ਰਹਿਨੁਾਰੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥

ਨਾਨਕੁ ਊਲਾ ਅਨੁਾਰੁ, ਆਤਮਨੁ ਖਰੀਰ ਗੁਹਾਲਾਗਾ ਊਚਿ, ਭਗਵੰਤੁ ਊ ਫਕ ਸੰਗੀਤ ਵਾਯਿਦ੍ਯੰਲੋਕੀ ਗਾਲਿਨਿ ਊਦਿਨਲੁ ਡੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਡਵਾਸਨੁ ਅੰਦਿਨੁ ਡਾਊ. ॥ 38॥

ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੰਲੋ ਡੋਵੁਨਿ ਪੁਾਡਲਲੋ ਊ ਨਿਤੁ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ

ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਡਾ ਨਿਤੁਡੋਵੁਨਿਪੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਾਰੁਕੰਗਾ ਧ੍ਯਾਨਿੰਡੋ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੰਲੋ ਊ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ.

ਸਚੈ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥

ਊ ਭਗਵੰਤੁ ਡਾ, ਵਾਰੁ ਸੰਲੋਪਡਿਲੋਨੋ ਮੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਧ੍ਯਾਨੰ ਡੋਨੁਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਊ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਮੀਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਡਵਾਰਾ ਆਖੀਰੁਵਿੰਚਾਰੁ.

ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੇ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥

ਨਿਤੁਡੋਵੁਡੁ ਸਰੁਲੋਕਾਨਿਕੀ ਯਡਮਾਨਿ, ਆਯਨ ਡਯਨਿ ਪੋਂਦਿਨਵਾਰੁ ਮਾਤਰਮੋ ਆਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿਨੁਾਰੁ.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅੰਨਾਰੂ, ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਸੰਖੁਲੁ ਚੈਰਿ, ਦੈਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡਿ. ॥ 39॥

ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥

ਓ ਅਦ੍ਰੁਸ਼੍ਟਵੰਤੁਲਾਰਾ, ਅਨੰਦਗੀਤਾਲਨੁ ਵਿਨੰਡਿ; ਓ ਪਾਟਲਨੁ ਵਿਨਟੰ ਵਲੁ ਮੀ ਕੋਰਿਕਲੰਨੀ ਨੋਰਵੈਰੁਤਾਯੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੁਰੇ ॥

ਪਰਮਾਨੰਦਗੀਤਾਲਨਿ ਵਿਨੰ ਵਾਰੁ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਸਾਣ੍ਠਾਕਾਰੰ ਚੈਸੁਕੁੰਨਾਰੂ, ਵਾਰਿ ਭਾਧਲੰਨੀ ਪੋਯਾਯੁ

ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ਦੁੱਖਵਾਕ੍ਯੰਮੁ ਨੁ ਵਿਨਟੰ ਦ੍ਵਾਰਾ, ਵਾਰਿ ਦੁਃਖਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭਾਧਲੁ ਅੰਨੀ ਪੋਯਾਯੁ.

ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥

ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡਿ ਓ ਦਿਵ੍ਯਮੈਨ ਪਦਾੰਨੀ ਅਰੁੰ ਚੈਸੁਕੋਵਡੰ ਦ੍ਵਾਰਾ, ਝਾਨੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੈਂਪਿਤੁਲੰਦਰੁ ਸੰਤੋਸ਼ਪਠ੍ਠਾਰੁ.

ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

ਏਵਰੈਠੈ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟੁ ਵਿਨਿ, ਓਚੁਰਿਸੁਠਾਰੋ, ਵਾਰੁ ਓ ਕੀਰੁਨਲੋ ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਚਾਸਿ, ਪਰਮਾਨੰਦੁਲੁ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟੁਮੀਦ ਦ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿ ਸਾਰਿੰਚੈਵਾਰੁ, ਤਮੁ ਲੋਪਲ ਦਿਵ੍ਯਾਨੰਦੰ ਮੋਦਲਯੁ ਤਮੁ ਮਨਸੁਲੋ ਨਿਲਿਚਿਓੰਨੁ ਦਿਵ੍ਯਮਧੁਰਾਲਨੁ ਅਲਪਿਸੁਠਾਯਨਿ ਨਾਨਕੁ ਗਾਰੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਚੋਪਾਰੁ. ॥ 40॥1॥

ਅਰਦਾਸ

ਪ੍ਰਾਭ

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

(ਵਾਹੋਗੁਰੂ ਗੁਰੂ) ਮੀਰੂ ਮਾ ਗੁਰੂਵੁ, ਮੇਮੂ (ਮਾਨਵੁਲੁ) ਮੀਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਿਭ੍ਯੁਠਿ
ਚੇਸੁਕੋਗਲੁ (ਮਾ ਅਵਸਰਾਲ ਕੋਸੁ), ਏਨੁਕੁਚੇ ਚੁ ਸਰੀਰੁ ਮਰਿਯੁ ਆਤ੍ਮੁ (ਮੀਰੂ
ਮਾਕੁ ਚਿਯੁ) ਮੀ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦੁ ਨੁਚਿ ਵਚਿਯੁਵੇ.

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥

ਮੀਰੂ ਮਾ ਤਲੀ ਤੁਡੀ (ਮਾ ਸੁਸ਼੍ਰਿਕਰੁ), ਮੇਮੂ ਮੀ ਪਿਲੁਲਮੂ. ਮੀ ਦਯੁਲੋ ਅਨੇਕ
ਆਨੰਦਾਲੁ, ਸੁਖਾਲੁ ਆਨਾਯੁ.

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਨੀ ਸੁਸ਼੍ਰਿ ਏਨੁ ਵਰਕੁ ਆਨੁ ਏਵਰੀਕੀ ਚੇਲਿਯੁਦੁ. ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ, ਮੀਰੂ
ਅਨੁਠੀਕੁਚੇ ਆਨੁਤਮੇਨਵਾਰੁ (ਮੀਲਾ ਏਵਰੁ ਆਨੁਡਰੁ).

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੁਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਲੋਕਮੰਤਾ ਮੀ ਦਿਵ੍ਯੁ ਧਰੁਮੁ ਸੁਕਾਰੁ ਪਨਿਚੇਸੁਤਾ ਆਨੁਦਿ, ਓਕੇ ਦਾਰਿਲੋ ਆਨੁਦਿ. ਮੀਰੂ
ਸੁਸ਼੍ਰਿਚਿਨਦਿ ਅੰਤਾ ਮੀ ਅਠੀਨੁਲੋਨੇ ਆਨੁਦਿ.

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥

ਮੀਰੂ ਏਨੁ, ਮੀ ਗੋਪੁਤਨੁ ਏਨੁ ਮੀਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਚੇਲੁਸੁ. ਨਾਨਕ, ਮੀ ਭਕੁਤੁਡੁ,
ਨਿਤ੍ਯਮੂ ਮੀਚੇਨੇ ਆਨੁਟਾਰੁ.

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਓਕੁਡੇ. ਵਿਯਾਲੁ ਅਨੀ ਮੁਹੁਗੁਰੁਵੁਵੇ (ਭਗਵੰਤੁਡੁ).

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਦੁਸੁਠੁਲਨੁ ਨਾਸਨੁ ਚੇਸੇ ਰੁਪੰਲੋ ਆਨੁਡੇ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਕੁ ਸਹੁਯੁ ਚੇਯੁਯੁ ਗਾਕ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਪਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਵਾਰਾ ਗੋਰਵਿੰਪਬਡਿਨ ਓਕ ਦੇਵੁਡੁ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਦੁਸ਼ੁਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨਮੁ ਚੇਸੇ ਰੁਪਲੋ ਦੇਵੁਨਿਨਿ ਗੁਰੁਤੋਚੁਕੋਂਡੀ;
ਅਪੁਡੁ ਨਾਨਕ ਗਰਿਨਿ ਗੁਰੁਤੋਚੁਕੋਂਡੀ. (ਆਯਨ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਹਕਾਰੰ ਮੀਦ
ਜੀਵਿੰਚੰਡੀ)

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈ ਸਹਾਇ ॥

ਅਪੁਡੁ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾਸ, ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾਸ ਲਨੁ ਸੁਰਿੰਚੁਕੁਨਿ
ਧਾਨੰ ਚੇਯੰਡੀ; ਵਾਰੁ ਮੀਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੇਯੁਗਾਕ! (ਆਯਨ ਆਧਿਆਤਮਿਕ
ਸਹਕਾਰੰ ਮੀਦ ਜੀਵਿੰਚੰਡੀ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੁ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਮਰਿਯੁ ਗੋਰਵਨੀਯੁਲੈਨ ਗੁਰੁ ਹਰ ਰਾਯ ਲਨੁ
ਗੁਰੁਤੋਚੁਕੁਨਿ ਧਾਨੰ ਚੇਯੰਡੀ. (ਆਯਨ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਹਕਾਰੰ ਮੀਦ
ਜੀਵਿੰਚੰਡੀ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਗੋਰਵਨੀਯੁਲੈਨ ਗੁਰੁ ਹਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੁ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁਨਿ ਧਾਨੰ ਚੇਯੰਡੀ, ਏਵਰਿ
ਦੁਖਿ ਅਯਿਠੈ ਪਠਿਠੈ ਬਾਧਲੁ ਅਨਿ ਘੋਠਾਯੋ. (ਆਯਨ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਹਕਾਰੰ
ਮੀਦ ਜੀਵਿੰਚੰਡੀ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਨੁ ਸੁਰਿੰਚੰਡੀ ਅਪੁਡੁ ਠੋਮ੍ਰਿਦਿ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਲਾਭਾਲੁ ਮੀ
ਭੰਠੀਕੀ ਵਸੁਯੋ.

ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ! ਦਯਠੋ ਮਾਕੁ ਦਾਰਿ ਚੁਪਿੰਚਿ ਸਹਾਯੰ ਚੋਯਿਯੁ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਗੋਰਵਨੀਯੁਲੈਨ ਪਦਵ ਗੁਰੁਘੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗਰਿਨਿ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਂਡੀ (ਆਯਨ
ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਹਕਾਰੰ ਪੈ).

ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ! ਦਯਠੋ ਮਾਕੁ ਦਾਰਿ ਚੁਪਿੰਚਿ ਸਹਾਯੰ ਚੋਯਿਯੁ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੇਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਗੋਰਵਨੀਯੁਲੈਨ ਗੁਰੁਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਲੋ ਠੰਨੁ ਪਦਿ ਮੰਦਿ ਰਾਜਲ ਦਿਵ੍ਯਜੋਤਿਨਿ

ధ్యానిస్తూ, మీ ఆలోచనలను వారి దివ్య బోధనల వైపు మళ్ళించి గురు గ్రంథ్
సాహిబ్ దర్శనం ద్వారా ఆనందాన్ని పొందండి.
ప్రతి ఒక్కరూ వాహెగురు (దేవుడు) అని చెప్పండి!

**పంజాం పిఠారీయాం, ఛోగాం సాహిబజాదియాం, చాల్సీయాం ముకతీయాం, రఠీయాం జపీయాం, తపీయాం,
జిన్ఠా నామ జపియా, వేద ఛక్రియాం, డేగ చలాఱీ, డేగ వాఱీ, డేఖ కే అఱకొఠ కీతా, తిన్ఠాం
పిఠారీయాం, సఱిఠారీయాం డీ కమాఱీ డా ధిఠాన ధర కే, ఖాలసా జీ ! బేలె జీ వాఱిగూఱు!**
ఐదుగురు బిడ్డలు, మరియు నలుగురు కొడుకుల (గురు గోవింద్ సింగ్ కు); ఆ
నలభై మంది అమరవీరుల; తిరుగులేని నిశ్చయం గల ధైర్యవంతులైన సిక్కుల;
భక్తులల్లో నిస్సంకోచంగా ఉన్న వారి నామ్ నామమును; ఆ నమామును
స్మరించినవారు, వారి సహవాసములో తమ ఆహారమును పంచుకున్న; ఉచిత
భోజనం ప్రారంభించిన వారి; తమ ఖడ్గాలను (సత్యాన్ని సంరక్షించడానికి)
ఇతరుల లోపాలను నిర్లక్ష్యం చేసిన వారి; పైన చెప్పినవన్నీ స్వచ్ఛమైనవి;
నిజంగా భక్తిగలవి;వాటిని గుర్తు చేసోండి;
ప్రతి ఒక్కరూ వాహెగురు (దేవుడు) అని చెప్పండి!

**జిన్ఠాం సింఱాం సింఱాణీయాం నే ధరమ రేత సీస డొఱే, బేంద బేంద కఠాఱే, బేపరీయాం లూఱాఱీయాం,
ఛరఖఱీయాం డే ఛఱే, ఠారీయాం నాల ఛిరఱే గఱే, గూరఱుఠారీయాం డీ సేవా లఱీ కురబాణీయాం
కీతీయాం, ధరమ నఱీ గఱిఱా, సింఱీ కేసాం సూఠాసాం నాల నిఠాఱీ, తిన్ఠాం డీ కమాఱీ డా
ధిఠాన ధర కే ఖాలసా జీ! బేలె జీ వాఱిగూఱు!**

తలలను త్యాగం చేసిన, తమ సిక్కు మతాన్ని వదలని ధైర్యవంతులైన సిక్కు స్త్రీ
పురుషులు చేసిన అద్వితీయ సేవను గుర్తుతెచ్చుకోండి. శరీరపు కీళ్లనుండి
ముక్కలు ముక్కలుగా నరికిన వారు; వారి యొక్క గాయాలు తొలగించబడ్డాయో;
వీరు చక్రాలకు కట్టి, తిప్పారు మరియు ముక్కలుగా విరిచారో; రంపపు కోతకు
గురైన వారో; సజీవంగా కాలబడిన వారో; గురుద్వారాల గౌరవాన్ని నిలబెట్టడానికి
తమను తాము త్యాగం చేసుకున్నారో. తమ సిక్కు విశ్వాసాన్ని వమ్ము చేయలేదో.
వీరు తమ సిక్కు మతాన్ని నిలబెట్టి, తమ తుది శ్వాస వరకు తమ జుట్టును
కత్తిరించకుండా కాపాడారు; వీరిని గుర్తుతెచ్చుకోండి
ప్రతి ఒక్కరూ వాహెగురు (దేవుడు) అని చెప్పండి!

పంజాం తఖతాం, సరబ్త గూరఱుఠారీయాం డా ధిఠాన ధర కే బేలె జీ వాఱిగూఱు!

మీ ఆలోచనలన్నింటిని ఈ సిక్కు మతం మరియు అన్ని గురుద్వారాల వైపుకు
మళ్ళించండి.
ప్రతి ఒక్కరూ వాహెగురు (దేవుడు) అని చెప్పండి!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਮੋਦਟ ਮੋਤ੍ਰੰ ਗੌਰਵਨੀਯੁਲੈਨ ਖਲ੍ਯਾ ਮੀ ਪੇਰੁਮੀਦ ਧ੍ਯਾਨੰ ਚੋਸ਼ਾਰੁ;
ਫਲਿਤੰਗਾ ਸ਼ਾਂਤਿ, ਸੰਤੋਖੰ ਅੰਦਰਿਕੀ ਚੋਰਾਲੀ.

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫ਼ਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਵਾਰੁ ਏਕ੍ਕੁਡ ਊਨ੍ਯਾ ਖਲ੍ਯਾਕੁ ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਤਨ ਰਕ਼ਣਨੁ, ਕਰੁਣਨੁ ਕਲ੍ਪਿਸ਼੍ਟਾਡੁ.
ਸਮਾਜ਼੍ਯੈਸੁ, ਰਕ਼ਣ ਕੋਸੰ ਖਲ੍ਯਾ ਵਿਜਯੰ ਸਾਧਿੰਚੁਗਾਕ, ਖਲ੍ਯਾ ਪ੍ਰੈ
ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰਪਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚੁਗਾਕ, ਨਿਰੰਕੁਸ਼ਤ੍ਵੰ, ਅਠਚਿਵੇਤਲ ਨੁੰਡੀ
ਮਨ ਸੰਰਕ਼ਕੁਡੁ ਗਾ ਊਂਡਾਲੀ, ਖਲ੍ਯਾ ਵਿਜਯੰ ਸਾਧਿੰਚੁਗਾਕ.
ਪ੍ਰਤਿ ਏਕ੍ਕੁਰੁ ਵਾਹੋਗੁਰੁ (ਦੇਵੁਡੁ) ਅਨਿ ਚੋਪੁੰਡੀ!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ
ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ,
ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

ਦਯਚੋਸਿ ਸਿਕੁਲਕੁ ਸਿਕੁਮਤੰ ਕਾਨੁਕ, ਪੋਡਵੈਨ ਜੁਲ੍ਠੁ ਕਾਨੁਕ, ਸਿਕੁ
ਚਲ੍ਠਾਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚੋ ਅਦ੍ਰੁਘੰ, ਦ੍ਰੈਵਿਕ ਝਾਨਬਹੁਮਤਿ, ਦ੍ਰੁਠਮੈਨ ਵਿਸ਼੍ਵਾਸੰ ਯੋਕੁ
ਬਹੁਮਤਿ, ਵਿਸ਼੍ਵਾਸੰ ਯੋਕੁ ਬਹੁਮਤਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮ ਯੋਕੁ ਅਤਿਪੇਠੁ
ਬਹੁਮਤਿ. ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ! ਗਾਯ ਬ੍ਰੰਦਾਲੁ, ਗੁਲ੍ਘੁ, ਬ੍ਯਾਨਰੁਲੁ ਸ਼ਾਸ਼੍ਵਤੰਗਾ
ਤੋਲਗਿਪੋਵਾਲਨਿ. ਸਤ੍ਯੰਮੁ ਗੋਲੁਚੁਗਾਕ;
ਵਾਹੋਗੁਰੁ ਅਨਿ ਚੋਪੁੰਡੀ (ਅਦ੍ਰੁਠਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਪਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਸਿਕੁਲੰਦਰਿ ਮਨਸੁਲੁ ਵਿਨਯੰਮੁਗਾ ਊਂਡੁਗਾਕ ਵਾਰਿ ਝਾਨਮੇ ਊਂਨੁਤੰਮੁਗਾ
ਊਂਡੁਗਾਕ. ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ! ਮੀਰੇ ਮਾ ਝਾਨਾਨਿਕੀ ਰਕ਼ਕੁਲੁ.

**ਰੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ
ਓ ਸਤ੍ਯੰਤੰਡੀ ਵਾਹੋਗੁਰੁ! ਮੀਰੁ ਮਾ ਸ਼ਾਮ੍ਯੁਲ ਗੌਰਵੰਮੁ, ਨਿਸ਼੍ਵਾਹੰਯੁਲ ਸ਼ਕ੍ਰੀ,
ਅਸ਼੍ਰਯੰਮੁ ਲੋਨਿਵਾਰਿਕੀ ਅਸ਼੍ਰਯੰਮੁ, ਮੀਰੁ ਊਂਨੁਪੁੰਡੁ ਓ ਸੰਨਿਧਿਲੋ ਪ੍ਰਾਰੁਣ
ਚੋਸ਼ਾਮੁ.....**

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਪੈਨ ਚੋਪਿੰਨ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲੋਂ ਤੜਪੁਲੁ, ਲੋਪਾਲੁ ਊਂਪੈਂ ਦਯਚੋਸਿ ਕੁਮਿੰਚੁ. ਅੰਦਰਿ
ਅਵਸਰਾਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰੁਂਡੀ.

**ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤ ਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ
ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।**

ਦਯਚੋਸਿ ਆ ਨਿਯਮੈਨ ਭਕੁਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ, ਏਵਰਿਨਿ ਕਲੁਸੁਕੋਵਾਲੋਂ, ਵਾਰਿਨਿ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟੁ, ਮੀ ਪੇਰੁ ਮੀਦ ਧ੍ਯਾਨਿਸ਼੍ਟਾੰ. ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ! ਮੀ ਪੇਰੁ
(ਗੁਰੁਨਾਨਕ੍ ਦ੍ਵਾਰਾ ਟੋਲੁਪਬਡੀਨ) ਮੀ ਸੰਕਲ੍ਪਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ
ਸਰ੍ਵਸ਼ਕ੍ਤਿਸੰਪੰਨੁਰਾਲ੍ਹੀ ਚੋਸੁੰਡੀ.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਭਲ੍ਯਾ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਸੰਭੰਦਿੰਚਿੰਦਿ; ਸਰ੍ਵਵਿਯੰਭਗਵੰਤੁਨਿ ਵਿਯੰਮੁ.

ప్రయాణం కోసం తత్వశాస్త్రం

ఈ సిక్కు మతం యొక్క తత్వశాస్త్రం తార్కికంగా, సమగ్రత, ఆధ్యాత్మిక మరియు భౌతిక ప్రపంచానికి "అదనపు లక్షణాలు లేకుండా" ఉండే విధంగా పేర్కొనబడింది. దీని వేదాంతశాస్త్రం నిరాడంబరతతో గుర్తింపబడింది. సిక్కుల నీతి శాస్త్రం లో, వ్యక్తి యొక్క సొంత విధి మరియు సమాజం పట్ల (సంగత్) ఎలాంటి వైరుధ్యం ఉండదు.

సిక్కు మతం చాలా కాలం నాటి ప్రపంచ మతం. సిక్కు మతం అనేది దాదాపు 500 సంవత్సరాల క్రితం గురునానక్ గారిచే స్థాపించబడింది. మన విశ్వాన్ని సృష్టించిన పరమాత్ముని పై ఉన్న నమ్మకాన్ని ఇది వివరిస్తుంది. ఇది శాశ్వత ఆనందానికి తేలిక మార్గాన్ని అందిస్తూ మరియు ప్రేమ, సోదరభావం లోకంగా సందేశాన్ని పంచుతుంది. సిక్కు మతం కచ్చితంగా ఏక మత విశ్వాసం మీద మరియు సమయం, అంతరాళం పరిమితులకు లోబడి ఏకైక దేవుణ్ణి గుర్తిస్తుంది.

సిక్కు మతం ఒకే ఒక్క దేవుడు ఉన్నాడని తానే సృష్టికర్త, సమర్థించే వ్యక్తి అంతం చేసే వ్యక్తి అని మరియు మానవ రూపం తీసుకోడని నమ్ముతుంది. సంతతి (అవతారం) అనే సిద్ధాంతానికి సిక్కు మతంలో చోటు లేదు. దేవతలకు, మరియు ఇతర దేవరూపాలకు జోడించేవిధంగా విలువను ఇవ్వదు.

సిక్కు మతంలో నీతి, మతం కలిసి ఉంటాయి. ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధి దిశగా అడుగులు వేయాలంటే నిత్య జీవితంలో నైతిక లక్షణాలను, సద్గుణాలను అలవర్చుకోవాలి. నిజాయితీ, కరుణ, ఔదార్యం, సహనం, మరియు వినయం వంటి లక్షణాలు కేవలం శ్రమ, పట్టుదల ఉంటేనే లభిస్తాయి. మన గురుదేవుల నిజజీవితాలు ఈ దిశలో నడవటానికి ప్రేరణగా నిలుస్తాయి.

మానవ జీవిత లక్ష్యం జనన మరణ చక్రాన్ని విడతీసి భగవంతునితో విలీనం అవ్వటాన్ని సిక్కు మతం బోధిస్తుంది. గురువుల పాఠాలు వినటం, పవిత్ర పేరు (నామం) ధ్యానం చెయ్యటం, సేవా, ధార్మిక కార్యక్రమాలు నిర్వహించడం ద్వారా దీనిని పొందవచ్చు.

నామం మార్గం భగవంతుడి స్మరణ కొరకు నిరంతరం అంకితభావాన్ని కలగ చేస్తుంది. మోక్షాన్ని సాధించటానికి కామ (కోరిక), క్రోధం (కోపం), లోభే (దురాశ), మోహ (ప్రాపంచిక అనుబంధం), అహంకారం (గొప్ప బుద్ధి) అనే ఐదు దుర్గుణాలను నియంత్రించుకోవాలి. సిక్కు మతంలో ఉపవాసాలు, తీర్థయాత్రలు, శకునాలు, తపస్సులు వంటి ఆచారాలు మరియు నిత్యకృత్యాలు తిరస్కరించబడ్డాయి. ప్రతి ఒక్కరు గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ బోధనలను అనుసరించాలి ఉంటుంది. సిక్కు మతం భక్తి మార్గం లేదా పూజ్య మార్గాన్ని

ఉద్ఘాటిస్తుంది. అయితే, ఇది జ్ఞానం యొక్క మార్గాన్ని (జ్ఞాన మార్గాన్ని) మరియు కార్య మార్గాన్ని (కార్యాచరణ మార్గం) యొక్క ప్రాముఖ్యతను గుర్తిస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాన్ని చేరుకోవడానికి దేవుని కృప అవసరం గురించి బాగా చెప్పుంది.

సిక్కు మతం ఒక ఆధునిక, తార్కిక, ఆచరణాత్మకమైన మతం. సాధారణ కుటుంబ జీవితం (దాంపత్యం) మోక్షానికి ఎలాంటి అడ్డు కాదని నమ్ముతుంది. బ్రహ్మచర్యం లేదా సన్యాసం మోక్షాన్ని సాధించటానికి అవసరం లేదు. ప్రాపంచిక మైన చెడులు, ప్రలోభాల మధ్య నిర్బంధించబడిన జీవించడం సాధ్యం అవుతుంది. భక్తుడు ఈ లోకంలోని ఉద్రిక్తత మరియు గందరగోళానికి తట్టుకుంటూనే జీవించాలి. ఆయన విద్వాంసుడైన నైనికుడు, భగవంతునికి ఒక పవిత్రుడు అయి ఉండాలి.

సిక్కు మతం ఒక విశ్వమత, "లౌకిక మతం" అందువలన కులం, మతం, జాతి లేదా లింగం భేదాలన్నిటినీ తిరస్కరిస్తుంది. మానవులందరూ భగవంతుడి దృష్టిలో సమానమేనని నమ్ముతుంది. గురువులు (స్త్రీ, పురుషుల సమానత్వాన్ని నొక్కి చెప్పి, (స్త్రీ శిశుహత్య, సతీ (వితంతు దహనం) ఆచారాన్ని తిరస్కరించారు. వారు వితంతు పునర్వివాహాన్ని ప్రచారం చేసి, పర్తా వ్యవస్థను (ముసుగుధరించిన (స్త్రీలు) తిరస్కరించారు. మనస్సు ను ఆయన మీద కేంద్రీకరించాలంటే, పవిత్ర పేరు (నామం) తో ధ్యానం చేసి, సేవా, దాన ధర్మాలు చేయాలి. నిజాయితీతో కూడిన శ్రమ మరియు పని (కిరాత్ కర్మ) ద్వారా ఒకరి రోజువారీ జీవితాన్ని సంపాదించడం గౌరవప్రదంగా పరిగణించబడుతుంది మరియు యాచించడం లేదా ఏదైనా నిజాయితీ లేని మార్గాల ద్వారా సంపాదించటం కాదు. వాండ్ చాక్సా, ఇతరులతో పంచుకోవడం కూడా ఒక సామాజిక బాధ్యత. అవసరం లో ఉన్న వారికి సహాయం చేయాలని భావిస్తారు. సేవ, సమాజ సేవ సిక్కు మతంలో ఒక భాగం. ప్రతి గురుద్వారాలో కనిపించే ఉచిత కమ్యూనిటీ కిచెన్ (ఆహార ప్రదేశం) అన్ని మతాల ప్రజలకు అందుబాటులో ఉంటుంది.

సిక్కు మతం ఆశావాదాన్ని మరియు ఆశను సమర్థిస్తుంది. నిరాశావాదం అనే భావజాలాన్ని ఇది ఒప్పుకోదు.

ఈ జీవితానికి ఒక అవసరం, లక్ష్యం ఉన్నాయని గురువులు నమ్మేవారు. ఇది ఆత్మ మరియు దేవుని సాక్షాత్కారానికి ఒక అవకాశాన్ని కల్పిస్తుంది. వైగా, మనిషి తన చర్యలకు తానే బాధ్యత వహిస్తాడు. తన కార్యాల ఫలితాల నుంచి తాను నిరోధక శక్తిని పొందలేడు. కాబట్టి తాను చేసే పనిపట్ల చాలా అప్రమత్తంగా ఉండాలి.

సిక్కు గ్రంథం, గురు గ్రంథ్ సాహిబ్, ఇది ఒక నిత్య గురువు. పవిత్ర గ్రంథానికి మత గురువుగా హెూదా ఇచ్చిన ఏకైక మతం ఇదే. సిక్కు మతంలో సజీవమానవ గురువు (దేహ్వారి) కు స్థానమే లేదు.

తలపాగా యొక్క ప్రాముఖ్యత

సిక్కులకు **తలపాగా** ఎప్పుడూ విడదీయలేనిదిలా ఉండేది. సిక్కు మత స్థాపకుడు, గురునానక్ కాలంనాటి నుంచి సిక్కులు **తలపాగాను** ధరిస్తూ వస్తున్నారు. సిక్కుకు ఒక తలపాగా రాజుకు వుండే కిరీటం కంటే ఎక్కువ.

'దస్తర్' అనేది సిక్కుల తలపాగాకు మరో పేరు, ఇది 'గురువు యొక్క ఆశీర్వాదం'ను సూచిస్తుంది. ఈ పదాలన్నీ, పురుషులు మరియు మహిళలు ఇద్దరూ తమ జుట్టును కప్పుకోవటం కోసం ధరించాల్సిన వస్త్రం. ఇది తల చుట్టూ ఒక పొడవాటి గుడ్డ వంటి వస్తువు.

గురు గోవింద్ సింగ్ గారిచే ఐదు విశ్వాసాలలో ఒకటి గా ఇది ఆదేశంలో ఉంది, 1469 మొదటి నుంచి సిక్కు మతంతో కలిగి ఉంది. ప్రపంచంలో తలపాగా ధరించడం తప్పనిసరి అయిన ఏకైక మతం సిక్కు మతం. పాశ్చాత్య దేశాల్లో తలపాగాలు ధరించే వారు అందరూ సిక్కులే.

సాంప్రదాయకంగా తలపాగా గౌరవనీయతను సూచిస్తుంది, మరియు ఇది ఒకప్పటి నుంచి గౌరవానికి మాత్రమే రిజర్వ్ చేయబడి ఉంది. పురాతన కాలంలో భారతదేశంలో తలపాగాను సమాజంలో హోదా కలిగిన వారే ధరించారు. భారతదేశం మొఘల్ ఆధిపత్యం లో ఉన్న కాలంలో ముస్లిములకు మాత్రమే తలపాగా ధరించే అవకాశం ఉండేది. ముస్లింలు కాని వాళ్ళకి తలపాగా ధరించే అవకాశం ఉండేది కాదు.

గురు గోవింద్ సింగ్, మొగలుల యొక్క అలాంటి శాసనాలను ధిక్కరించి, సిక్కులందరూ తలపాగా ధరించమని కోరాడు. తన ఖల్సా అనుచరుల ఉన్నత నైతిక ప్రమాణాలకు గుర్తింపుగా దీనిని ధరించవలసి వచ్చింది. తన ఖల్సా ప్రజలు విభిన్నంగా ఉండాలని, "మిగిలిన వారికంటే గొప్పగా ఉండాలని" మరియు సిక్కు గురువులు నిర్దేశించిన విశిష్ట మార్గాన్ని అనుసరించాలని కోరుకున్నారు. ఆ విధంగా, తలపాగా చుట్టబడిన సిక్కు ఎప్పుడూ గుర్తింపు బడ్డాడు, గురువు తన 'సెయింట్-సైనికుల' ను సులభంగా గుర్తించబడాలని ఉద్దేశించాడు.

సిక్కు పురుషుడు లేదా స్త్రీ తలపాగా ధరించినప్పుడు, తలపాగా కేవలం గుడ్డలాగా ఉంటుంది, ఎందుకంటే అది దుస్తులలో కలిసిపోతుంది. తలపాగా ధరించడానికి కారణాలు సార్వభౌమత్వం, అంకితభావం, ఆత్మగౌరవం, ధైర్యం, భక్తి మొదలైనవి అనేకం ఉండవచ్చు. అయితే సిక్కులు ఎందుకు ధరిస్తారు అంటే, ఖల్సా గురు గోవింద్ సింగ్ యొక్క స్థాపకుని పట్ల వారి ప్రేమ, విధేయత మరియు గౌరవాన్ని చూపించడానికి.

తలపాగా అనేది మన గురువుగారు మనకిచ్చే బహుమతి. మన ఉన్నత చైతన్యానికి ఒక సింగ్ లా, కౌర్లులా సింహాసనం వై కూర్చునే దానికి

అలంకరించుకునేది. ప్రస్తీ పురుషులకూ, ఈ ప్రతిబింబించే పాత్ర రాజరికం, సొగసును, ప్రత్యేకతను తెలియజేస్తుంది. మనం అనంత విశ్వము యొక్క ఉనికిలో జీవిస్తున్నాం అని మరియు అందరికీ సేవచేయడానికే అంకితం అయ్యామని సంకేతం. తలపాగా సంపూర్ణ నిబద్ధతకు తప్ప మరేదానికి ప్రాధాన్యం ఇవ్వదు. మీరు తలపాగా కట్టుకుని ధైర్యంగా నిలబడాలని అనుకున్నప్పుడు, ఆరు బిలియన్ల మంది లో ఒక వ్యక్తి గా నిర్భయంగా నిలబడగలుగుతారు. ఇది చాలా అద్భుతమైన కార్యం.

మహిళల పాత్ర

స్త్రీలకు పురుషులవలెనే జీవం ఉంటుందని, వారి ఆధ్యాత్మికతను పెంపొందించే సమాన హక్కు ఉందని సిక్కు మత సూత్రాలు పేర్కొంటాయి. వీరు మత సంఘాలకు నాయకత్వం వహించవచ్చు, అంతులేని వచనం(పవిత్ర లేఖనాలను పఠించడం) చేయవచ్చు, కీర్తన (కీర్తనల సంఘంగా పాడడం) చేయవచ్చు, దైవభక్తులు(పూజారులు) గా పనిచేయవచ్చు. వీరు అన్ని మతపరమైన, సాంస్కృతిక, సామాజిక మరియు లౌకిక కార్యకలాపాల్లో పాల్గొనవచ్చు. సిక్కు మతం ప్రపంచ లోనే మహిళలకు సమానత్వాన్ని ఇచ్చే మొదటి మతం. గురునానక్ లింగ-ఆధారిత సమానత్వాన్ని బోధించారు, మరియు ఆయన తరువాత వచ్చిన గురువులు సిక్కు ఆరాధన మరియు ఆచరణయొక్క అన్ని కార్యకలాపాల్లో పూర్తి భాగస్వామ్యం వహించమని మహిళలను ప్రోత్సహించారు.

గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ ఇలా పేర్కొంది, "స్త్రీలు మరియు పురుషులు, దేవుడు చేత సృష్టించబడినవారు. ఇదంతా దేవుడి ఆట. నానక్ చెప్పారు, నీ సృష్టి అంతా మంచిదే, పరిశుద్ధ" *SGGS Page 304.*

సిక్కుల చరిత్ర లో స్త్రీల ను సేవ, భక్తి, త్యాగం, మరియు పురుషుల దైర్యసాహసాలతో సమానంగా చిత్రించిన పాత్ర ను నమోదు చేసింది. సిక్కుల సంప్రదాయంలో మహిళల నైతిక గౌరవం, సేవ, ఆత్మత్యాగం వంటి అనేక ఉదాహరణలు రాసి ఉన్నాయి.

సిక్కు మతం ప్రకారం, స్త్రీ పురుషులు ఒకే నాణెనికి ఉండే రెండు వైపులు. పరస్పర సంబంధాలవ్యవస్థ, పరస్పరాధారం అనే విధానంలో పురుషుడు స్త్రీ నుంచి జన్మిస్తాడు, స్త్రీ పురుష బీజము నుండి జన్మిస్తుంది. సిక్కు మతం ప్రకారం స్త్రీ లేకుండా పురుషుడు తన జీవితంలో సురక్షితంగా, సంపూర్ణంగా ఉండలేడు, మరియు పురుషుడి విజయం తన జీవితాన్ని పంచుకునే స్త్రీ యొక్క ప్రేమ మరియు మద్దతుతో ముడిపడి ఉంటుంది.

గురునానక్ ఇలా అన్నారు: "[ఇది] జాతిని నిలబెట్టే స్త్రీ" మరియు "స్త్రీ నుండి పుట్టిన నాయకులు మరియు రాజులు, స్త్రీని శాపగ్రస్తురాలని, శిక్షించబడాలని" కోరుకోకూడదు. *SGGS పేజీ 473.*

మోక్షం: మోక్షం, దేవుని సాక్షాత్కారం లేదా అత్యున్నత ఆధ్యాత్మిక స్థితి సాధించగల శ్రీలను ఒక మతం భావిస్తుందా అనేది ఒక ముఖ్యమైన అంశం.

గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ ఇలా చెప్పంది:

"అన్ని జీవులలో, భగవంతుడు సర్వవ్యాప్తుడు మరియు పురుషుడు మరియు శ్రీ అన్ని రూపాలలో విస్తరించి ఉన్నాడు " (గురు గ్రంథ్ సాహిబ్, పేజీ 605).

గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ లోని వైన చెప్పిన వాక్యం ప్రకారం, భగవంతుడి కరుణ రెండు లింగ భేదాలలో సమానంగా ఉంటుంది. కాబట్టి శ్రీ, పురుషులు ఇద్దరూ సమానంగా గురువును అనుసరించటం ద్వారా మోక్షాన్ని పొందగలరు. అనేక మతాల్లో, ఒక శ్రీ పురుషుడి ఆధ్యాత్మికతకు అవరోధంగా పరిగణించబడుతుంది, కానీ సిక్కు మతంలో కాదు. గురువు ఈ విషయాన్ని తిరస్కరిస్తారు. 'సిక్కుమతం వైన ప్రస్తుత ఆలోచనలు" లో, ఆలిస్ బసార్కే ఇలా పేర్కొన్నారు.

"మొదటి గురువు ఒక శ్రీని పురుషుడితో సమానంగా ఉంచాడు... శ్రీ పురుషుడికి అడ్డుకాదు, భగవంతుని సేవిస్తూ, మోక్షాన్ని కోరడంలో భాగస్వామి అంతే".

పెళ్లి: గృహస్థు జీవితం - సంసారం గురునానక్ సిఫార్సు చేశారు. బ్రహ్మచర్యం, సన్యాసం కి బదులుగా భార్యాభర్తలు సమాన భాగస్వాములు, ఇద్దరిపై నమ్మకమే ఉండేది. పవిత్ర శ్లోకాలలో గృహస్థులు ఒక ఆదర్శవంతమైనది.

సమానత్వం: శ్రీ పురుషుల మధ్య సమానత్వం కోసం, సంగత్ (పవిత్ర సహవాస) మరియు పంగత్ (కలిసి తినడం) కార్యకలాపాల్లో పాల్గొనడం, బోధన వంటి విషయాల్లో శ్రీ పురుషుల మధ్య ఎలాంటి తేడా ను గురువులు సృష్టించలేదు. సరూప్ దాస్ భల్లా, మహిమా ప్రకాష్, గురు అమర్ దాస్ ప్రకారం మహిళలు ముసుగును ఉపయోగించడాన్ని విభేదిస్తున్నారు. కొన్ని కులాలను పర్యవేక్షించడానికి శ్రీలను నియమించాడు. సిక్కు చరిత్ర లోనే అనేక మంది మహిళల పేర్లు నమోదు చేయబడ్డాయి, వీటిలో తమ కాలంలో జరిగిన ఘటనల్లో ముఖ్యమైన పాత్రలు పోషించిన, మాతా గుజ్రీ మై భాగో, మాతా సుందరి, రాణి సాహిబ్ కౌర్, రాణి సదా కౌర్, మరియు మహారాణి జింద్ కౌర్ వంటి అనేక మంది మహిళల పేర్లను నమోదు చేశారు.

చదువు: సిక్కు మతంలో చదువు చాలా ముఖ్యమైనదిగా భావిస్తారు. ఎవరి విజయంలో అయినా ఇది కీలకమైనది. ఇది వ్యక్తిగత అభివృద్ధి ప్రక్రియ మరియు ఇది మూడవ గురువు అనేక పాఠశాలలను నెలకొల్పడానికి కారణం.

గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ ఇలా చెప్పుంది: "గురువు ద్వారానే దేవుని జ్ఞానం, ధ్యానం అన్నీ పొందబడుతాయి". **SGGS, పేజీ 831**

అందరికీ చదువు అవసరం, ప్రతి ఒక్కరూ తమ శక్తికి తగ్గ విధంగా పనిచెయ్యాలి. మూడవ గురువు పంపిన సిక్కు మతప్రచారకుల్లో యాభై రెండు మంది స్త్రీలే.

'ది రోల్ ఆండ్ ఫ్లేటన్ ఆఫ్ సిక్కు ఉమెన్' లో, డాక్టర్ మొహిందర్ కౌర్ గిల్ ఇలా రాశారు,

"గురు అమర్ దాస్, మహిళలు అంగీకరించే వరకు, ఏ బోధనలు కూడా మొదలు అవ్వవని నమ్మకం కలిగదని అన్నారు".

దుస్తులపై ఆంక్షలు:

మహిళలు ముసుగు ధరించకూడదనే కాకుండా, సిక్కు మతం దుస్తుల విధానానికి సంబంధించి ఒక సరళమైన మరియు అత్యంత ముఖ్యమైన ప్రకటన చేసింది. ఇది లింగవివక్షతో సంబంధం లేకుండా సిక్కులందరికీ వర్తిస్తుంది. గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ ఇలా చెప్పుంది.

"శరీరం అసౌకర్యంగా, మనస్సు చెడు ఆలోచనలతో నిండి ఉండేలాంటి దుస్తులను ధరించవద్దు." SGGG, పేజీ 16

మహిళల యొక్క ఆత్మరక్షణ:

సిక్కు మహిళలు కిర్పాన్ (ఖడ్గం) మరియు ఇతర ఆయుధాలతో తమను తాము రక్షించుకోవాలి. ఇది మహిళలకు ప్రత్యేకమైనది ఎందుకంటే తమను తాము రక్షించుకోవడం చరిత్రలో ఇదే మొదటిసారి. రక్షణ కోసం పురుషులపై ఆధారపడే అవసరం ఉండకూడదు.SGGG సూక్తులు:

"భూమిమీద, ఆకాశంలో నాకు వేరేది ఏమీ కనబడలేదు. స్త్రీలలో, పురుషులందరిలో, తన కాంతి ప్రకాశిస్తూనే ఉంటుంది. * SGGG పేజీ 223.

ਸ੍ਰੀ ਨੁਮਚਿ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਡਨਿੰਚਾਡੁ. ਸ੍ਰੀਠੋਨੇ, ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਡੁਠਾਡੁ; ਸ੍ਰੀਨਿ
ਨਿਸ਼ਿਚਾਰੁ ਚੇਸੁਕੁਨਿ ਵਿਵਾਹੁ ਚੇਸੁਕੁਨਾਡੁ. ਸ੍ਰੀ ਅਤਨਿ ਸੇਹਿਤੁਰਾਲੁ
ਅਵੁਤੁੰਦਿ; ਤਦ੍ਵਾਰਾ, ਰੇਪਟੀ ਤਰਾਲੁ ਪੁਡੁਤਾਯਿ. ਅਤਨਿ ਸ੍ਰੀ ਮਰਣਿੰਚਗਾਨੇ, ਮਰੋ
ਸ੍ਰੀਨਿ ਵੇਤੁਕੁਤਾਡੁ; ਸ੍ਰੀਕੀ ਅਤਨੁ ਬੰਢੀ. ਮਰਿ ਤਨਨਿ ਚੇਢੁਡਿ ਅਨਿ ਪਿਲਵਟੁੰ
ਏਂਦੁਕੁ? ਆਮੇ ਨੁੰਚੇ ਰਾਝੁਲੁ ਪੁਡੁਤਾਰੁ. ਸ੍ਰੀ ਨੁਮਚਿ, ਸ੍ਰੀ ਝਨਿੰਸੁੰਦਿ; ਸ੍ਰੀ
ਲੇਨਿਦੇ, ਏਵਰੁ ਲੇਰੁ. ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ, SGGGS ਪੇਝੀ 473

ਕਟੁੰ ਵਿਸ਼ਯੰਲੋ: "ਓ ਨਾ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਵਿਵਾਹੁ ਕਾਨੁਕ ਕਟੁੰਗਾ ਨੀ ਪੇਰੁ ਨਾਕੁ
ਝਵੁ." ਸ਼ੀ ਗੁਰੁ ਰਾਮੁ ਦਾਸੁ ਗਾਰੁ, ਪੇਝੀ 78, ਲਾਨ 18 SGGGS

మీ ప్రయాణంలో నిమత కీలక సారాంశం

వినయం అనేది సిక్కు మతంలో ఒక ముఖ్యమైన విషయం. సిక్కులు ఎప్పుడూ దేవుని ముందు వినయం తో ఉండాలి. పంజాబీభాషలో నిమత మరియు వినయంకు సన్నిహిత సంబంధం కలిగి ఉంది. నిమత అనేది గుర్బానీలో బాగా ప్రచారం చేయబడిన ఒక సుగుణం. ఈ పంజాబీ పదానికి అర్థం "వినయం", "దయ" లేదా "వినయం".

మానవులందరికీ ఇది ఒక ముఖ్యమైన లక్షణం మరియు ఇది అన్ని వేళలా అందరి ఆలోచనలో ఒక ముఖ్యమైన భాగం. సిక్కుల లక్షణాలలో ఇతర నాలుగు భాగాలు ఏంటంటే:
సత్యం (సత్)
సంతృప్తి (సంతోఖ్),
కరుణ (దయ) మరియు
ప్రేమ (ప్యార్).

ఈ ఐదు గుణాలు ఒక సిక్కుకు అవసరం మరియు ధ్యానం చేయడం వాళ్ళ బాధ్యత, ఈ సద్గుణాలను పెంపొందించడం మరియు వాటిని వ్యక్తిత్వంలో భాగం చేయడం వారి పని.

గుర్బాని మనకి చెప్తుంది ఏంటంటే:

"వినయం యొక్క ప్రతిఫలం మనశ్శాంతి, ఆనందం. వినయంతో, ప్రతి ఒక్కరూ దేవుణ్ణి కోసం ధ్యానం చెయ్యాలి. కరుణామయుడయి, వినయము గలవాడు.

గురునానక్, సిక్కు మతం యొక్క మొదటి గురువు:

"ప్రేమతో కూడిన వినయముతో వినుట మరియు నమ్ముట వలన నామం తో మీ మనస్సు శుభ్రపరచబడుతుంది, నీ లోని పవిత్రమైన భక్తి ద్వారా." - SGGG పేజీ 4

"సంతృప్తిని మీ చెవిరింగులుగా, వినయాన్ని మీ యాచన గిన్నెగా, ధ్యానాన్ని మీ శరీరానికి రాసే బూడిదగా మార్చుకోండి." - SGGG పేజీ 6

ఆధ్యాత్మికత వైపు ప్రయాణం

గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ ఒక శాశ్వతమైన సజీవ గురువు, సిక్కు గురువులు, హిందూ మరియు ముస్లిం సాధువుల కవితా కూర్పు. సంకలనం వారి ద్వారా సమస్త మానవాళికి దేవుడు అందించిన బహుమతి. గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ లోని దృష్టి ఏ విధమైన అణచివేత లేని దైవిక న్యాయంపై ఆధారపడిన సమాజం. గ్రంథం హిందూ మతం మరియు ఇస్లాం మతాల గ్రంథాలను గుర్తించి, గౌరవిస్తున్నప్పటికీ, ఈ మతాలలో దేనితోనూ నైతిక సయోధ్యను ఇది సూచించదు. గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ లో స్త్రీలు పురుషులతో సమానమైన పాత్రలతో ఎంతో గౌరవించబడ్డారు. స్త్రీలు పురుషులతో సమానమైన ఆత్మలను కలిగి ఉంటారు మరియు తద్వారా విముక్తిని సాధించే సమాన అవకాశాలతో వారి ఆధ్యాత్మికతను పెంపొందించుకునే సమాన హక్కును కలిగి ఉంటారు. మహిళలు ప్రముఖ మత సమ్మేళనాలతో సహా అన్ని మత, సాంస్కృతిక, సామాజిక మరియు లౌకిక కార్యకలాపాలలో పాల్గొనవచ్చు.

సిక్కు మతం సమానత్వం, సామాజిక న్యాయం, మానవాళికి సేవ మరియు ఇతర మతాల పట్ల సహనాన్ని సూచిస్తుంది. సిక్కు మతం యొక్క ముఖ్యమైన సందేశం రోజువారీ జీవితంలో కరుణ, నిజాయితీ, వినయం మరియు దాతృత్వం యొక్క ఆదర్శాలను ఆచరిస్తూ అన్ని సమయాలలో ఆధ్యాత్మిక భక్తి మరియు దేవుని గౌరవం. సిక్కు మతం యొక్క మూడు ప్రధాన సిద్ధాంతాలు భగవంతుడిని ధ్యానం చేయడం మరియు స్మరించుకోవడం, నిజాయితీగా జీవించడం మరియు ఇతరులతో పంచుకోవడం.

ఆత్మ కోసం ఈ స్పిరిచ్యువల్ జర్నీ చేయడానికి ప్రయత్నం చేసినందుకు అభినందనలు. అనువాదం అసలైనదానికి దగ్గరగా ఉండదు, ప్రత్యేకించి పూర్తి గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ కవిత్యంలో ఉన్నప్పుడు మరియు రూపకాల ఉపయోగం పనిని చాలా కష్టతరం చేస్తుంది. దైవిక సందేశంలో, హిందూ & ముస్లిం పురాణ కథలు తరచుగా ప్రలహాద్, హర్నాకాష్, లక్ష్మీ, బ్రహ్మ మొదలైనవాటిని ఉపయోగించబడతాయి. దయచేసి వాటిని అక్షరాలా చదవకండి కానీ వాటి అంతర్లీన సందేశాన్ని అర్థం చేసుకోండి. భగవంతుడు ఒక్కడే మరియు ఆయనతో ఐక్యం కావడమే మానవ జీవిత లక్ష్యం అనే వాస్తవంపై దృష్టి కేంద్రీకరించబడింది.

మీ భాషలో మీకు దైవిక సందేశాన్ని అందజేయడానికి అనేక మంది స్వచ్ఛంద సేవకులు సంవత్సరాలుగా ఈ పని చేస్తున్నారు. మీకు ఏవైనా ప్రశ్నలు ఉంటే, దయచేసి walnut@gmail.com కి ఇమెయిల్ పంపడానికి సంకోచించకండి మరియు ఈ ప్రయాణంలో మీతో చేరడానికి మేము ఇష్టపడతాము.